BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Desembre del 2011 - Gener del 2012 · Núm. 54 · 4 €

El model més admirat

L'èxit de l'estil Barça es reforça a la Ciutat Esportiva, centre d'excel·lència al servei del futbol

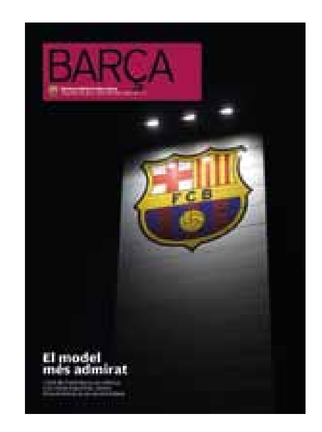
L’evolució de la idea

Esbrinar quins són els secrets que han fet possible la construcció del model futbolístic del Barça actual és una missió pràcticament impossible. Perquè ens referim a un procés molt llarg en el temps i transversal en les persones que ho han fet possible, amb un fil de continuïtat. En els darrers temps, però, s’han multiplicat els articles, les opinions d’experts i, fins i tot, una àmplia bibliografia que, des de diferents òptiques, analitza un fenomen que ens sobrepassa i que només el pas del temps permetrà jutjar com cal.

Conscients de la nostra mirada privilegiada, des de la REVISTA BARÇA hem volgut endinsar-nos allà on es cuina diàriament aquest estil futbolístic. On es prepara durant la setmana el primer equip a les ordres de Pep Guardiola. On s’entrenen i juguen tots els equips del futbol base. On també s’hi han traslladat els serveis mèdics i la gestió del futbol professional i formatiu, amb Andoni Zubizarreta i Guillermo Amor al capdavant. I on, des de fa uns mesos, viuen els joves que somnien ser un dia protagonistes principals d’aquest segell futbolístic. Hem volgut fer una foto fixa d’una manera de treballar i d’entendre el futbol, introduir-nos en espais i maneres de fer que tot sovint queden allunyades del focus mediàtic. Qui treballa a la Ciutat Esportiva? Com conviuen diàriament? Quins beneficis s'obtenen d'aquesta centralització de serveis? Són algunes de les preguntes que intentem respondre tot seguit.

La majoria d’aquestes respostes les trobem entrant en un espai magnífic, ubicat al bell mig de la ciutat de Sant Joan Despí, i només a uns pocs quilòmetres del Camp Nou, que s’ha convertit en l’epicentre de la gestió esportiva del FC Barcelona. Amb l’estrena de la nova Masia, s’ha completat un procés de concentració de serveis que permet a qualsevol que s’hi apropi, sentir l’olor del futbol i de l’esport a cada racó dels seus 140.000 metres quadrats d’extensió. La Ciutat Esportiva Joan Gamper acull un model propi, on el futbol formatiu i el futbol professional conviuen en un mateix espai (amb residència de joves esportistes inclosa), una circumstància gairebé única en el futbol europeu. En el cas del Barça, aquesta organització és un exemple clar de la seva essència i de la importància de la formació en la concepció d’aquest esport. Només cal fer un cop d’ull a la plantilla de Pep Guardiola per avaluar-ne els resultats. També serviria de referència l’últim partit de Champions a la fase de grups, contra el BATE Borissov al Camp Nou. Amb 13 jugadors del primer equip a la grada i amb 9 jugadors formats a casa a l’onze inicial, el Barça va ser igualment recognoscible, ambiciós i efectiu. La idea de joc és irrenunciable i es projecta cap al futur amb la mateixa solidesa que ho ha fet en el passat més recent.

LA CIUTAT ESPORTIVA ACULL UN MODEL DE TREBALL PROPI, EN QUÈ L'ESTIL NO ES DISCUTEIX

DESEMBRE DEL 2011 - GENER DEL 2012
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d’Arístides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 18 99 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Oriol Bonsoms, Carles Cascante, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Miquel Pellicer, Anna Segura i Manel Tomàs **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats **FOTO DE PORTADA** Miguel Ruiz (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Arxiu familiar Oriol Tort **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 137.700 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La redacció d’aquest número s’ha tancat el 9 de desembre del 2011.

SEIKO

Official Watch Partner of FC Barcelona

EL CRONÒGRAF SPORTURA.
LA MESURA DE LA GRANDESA.

SEIKO

DEDICADA A LA PERFECCIÓ

SPORTURA. Durant més d'un segle, SEIKO i FC Barcelona ens hem dedicat, en els nostres diferents facetes, a la perfecció. Ara som socis i celebrem la nostra determinació compartida per ser els millors amb la nova edició especial del Cronògraf Sportura FCB. SEIKO va inventar el cronògraf de quars el 1983, cronometrant l'esport d'elit mundial durant 50 anys. Tota aquesta experiència es reuneix en el nou Sportura. Amb 100 metres de resistència a l'aigua, vidre de safir i un cronògraf d'1 / 5 segons, Sportura és el rellotge escollit pel que potser és el millor equip de futbol mundial. **seiko.es**

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

Centre d'excel·lència

El futbol del Barça es defineix, en la seva màxima expressió, al Camp Nou. És un estil de joc envejat que viu de la mà de l'excel·lència i que es desenvolupa, dia a dia, a la Ciutat Esportiva Joan Gamper. Des del primer equip fins al prebenjamí. Des del despatx d'Andoni Zubizarreta fins a l'habitació més petita de la Masia. Entrem a la cuina del futbol del Barça.

Miguel Ruiz - FCB

A

B

C

La cuina del futbol

L'èxit del model esportiu del FC Barcelona es reforça amb la centralització a la Ciutat Esportiva de tots els serveis relacionats amb el futbol. És el centre de l'activitat esportiva del Barça, on coincideixen el talent i la feina ben feta

T David Saura
F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

Melwood o Milanello són noms que, de manera indestriable, van lligats al Liverpool i a l'AC Milan. La mística del treball allunyat dels focus, dels mètodes de preparació secrets, de l'essència del futbol... Tradició i futbol, dos conceptes íntimament lligats. D'aquí a uns anys, quan es parli d'aquest Barça triomfant, la Ciutat Esportiva Joan Gamper, a Sant Joan Despí, tindrà també el seu espai als llibres de futbol. És el centre neuràlgic on es cuina el futbol més admirat del segle XXI.

En els últims mesos, a la Ciutat Esportiva s'ha completat un procés per compartir, en un mateix espai físic, tot el talent del Barça al servei del futbol. La transformació va començar fa anys, amb el trasllat dels equips de futbol base procedents dels camps d'entrenament del Mini. Més tard va començar a ser habitual i regular la presència dels jugadors del primer equip. Amb l'arribada d'Andoni Zubizarreta al Club, també van instal·lar-s'hi els serveis tècnics i el personal administratiu encarregat de la gestió del dia a dia del futbol del Barça, que, al cap d'una temporada, coordina l'activitat relacionada amb prop de 1.200 partits, sense comptar els del primer equip. Des de fa poques setmanes, els Serveis Mèdics, en unes instal·lacions millorades i ampliades, i la residència de La Masia, Centre de Formació Oriol Tort, culminen aquest centre d'excel·lència esportiva.

Pensada com a centre d'entrenament dels equips inferiors del Barça, la Ciutat Esportiva ha anat patint una metamorfosi important des de l'any 2006. El protagonisme dels jugadors del primer equip ha crescut en paral·lel als èxits esportius d'aquest. En la temporada que va entrenar el Barça B, Pep Guardiola va comprovar en primera persona els avantatges d'aquestes instal·lacions de prop de 140.000 metres quadrats. No només

DESPATXOS
TÈCNICS
VESTIDOR
ZONA
D'AIGÜES

CIUTAT ESPORTIVA JOAN GAMPER

Àrea de Futbol
Serveis Mèdics
B
A
Primer equip
C
Masia

ORGANIGRAMA ÀREA DE FUTBOL

ANDONI ZUBIZARRETA
Director Àrea Esportiva Futbol

FUTBOL FEMENÍ
Xavier Llorens
Coordinador

ALBERT VALENTÍN
Secretaria Tècnica

FUTBOL PROFESSIONAL

NARCÍS JULIÀ
Coordinador

PRIMER EQUIP
Pep Guardiola
Tito Vilanova

BARÇA B
Eusebio Sacristán
Joan Barbarà

JUVENIL A
Òscar Garcia
Pep Muñoz

FUTBOL FORMATIU

ALBERT PUIG
Coordinador

GUILLERMO AMOR
Director

De Prebenjamins a Juvenil B

ÀREA TRANSVERSAL

METODOLOGIA
DIRECTOR: Joan Vilà
COORDINADOR: Víctor Sànchez

RELACIONS ESPORTIVES
DIRECTOR: Pere Gratacós

PORTERS
DIRECTOR: Juan Carlos Unzué
COORDINADOR: Ricard Segarra

per les condicions òptimes de l'espai i dels equipaments, sinó també per la possibilitat de delimitar un espai privat de treball, allunyat dels ulls curiosos que envolten el Camp Nou. A més, sabia que també era la millor manera d'estar al cas del que es cou als equips inferiors, com reconeixia, en roda de premsa, pocs mesos després d'agafar el primer equip: "Els entrenadors del primer equip tenen l'obligació de saber com va el futbol base, perquè és una part important d'aquesta casa. Molts dels que hi ha ara en el primer equip han sortit d'aquí i, per tant, hem d'intentar fer bé les coses per continuar pujant jugadors. És fonamental. És una de les potes de la cadira, sens dubte".

El 19 gener del 2009, el camp d'entrenament de la Masia, a tocar del Gol Nord del Camp Nou, va cedir definitivament el testimoni al camp 1 de la Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí. Però no va ser només un canvi de l'escenari de les sessions de treball de l'equip. Tot l'*staff* tècnic, auxiliars i jugadors van mudar-se a l'edifici annex del camp d'entrenament, que es convertia en el veritable centre de l'activitat. Més enllà dels vestidors, és també el lloc on es fan els esmorzars i dinars de l'equip, on s'hi troba la cuina, el gimnàs, la sala dels fisioterapeutes, una altra per als preparadors físics, els despatxos dels tècnics, la sala de material i la sala de vídeo. Tot en dues plantes, incrustat en l'esquelet de les graderies d'un camp on els partits només són d'entrenament.

Des del nou despatx d'Andoni Zubizarreta gairebé s'albira el que passa sobre la gespa on s'entrena l'equip de Pep Guardiola. "Hem ajuntat tots els processos vinculats al futbol en un mateix espai. Intercanviem informació, compartim coneixement. I també ens coneixem millor. Accedim a la informació de manera més ràpida i directa". Així és com el director de l'Àrea Esportiva resumeix alguns dels avantatges d'aquests canvis recents, que han permès viure encara de més a prop el dia a dia del primer equip. En resum, la moqueta s'ha acostat a la gespa.

ZUBIZARRETA: "EL CONCEPTE FUTBOLÍSTIC NO ES DISCUTEIX, ES DESENVOLUPA"

La singularitat es treballa

Però al Barça, la responsabilitat sobre el futbol és una mica més complexa. Des de la seva arribada, Andoni Zubizarreta, que treballa braç a braç amb Narcís Julià, ha volgut també centrar-se en l'organització interna, dotant d'estructura i de contingut una tasca que transcendeix el seguiment de possibles jugadors interessants. La premissa inicial és clara: "El concepte futbolístic no es discuteix, es desenvolupa". "Tenim una manera de fer i d'entendre el futbol diferent i singular –comenta Zubizarreta-. I el primer equip ho porta a la màxima expressió". Per transmetre aquesta essència a tots els jugadors del planter, s'han posat en marxa diverses àrees

Els equips del futbol formatiu van ser els primers a instal·lar-se a Sant Joan Despí.

ELS SERVEIS MÈDICS, A PEU DE CAMP

Una de les novetats que més agraeixen els esportistes és la nova ubicació dels Serveis Mèdics, que des de l'octubre estan també a la Ciutat Esportiva, a menys de 50 metres del vestidor del primer equip i a tocar de la gespa dels camps d'entrenament. Però les valoracions d'aquest canvi van molt més enllà d'un simple canvi d'ubicació; també hi ha hagut millores en equipaments, amb més prestacions (s'ha doblat la superfície, de 700 a 1.300 metres quadrats) i més qualitat del servei del que fins ara es podia oferir al Camp Nou. Disposen, per exemple, d'equipament nou de suport en diagnòstic per a la imatge (ecografia i radiologia) o d'un espai per fer aportacions de factors de creixement de plasma ric en plaquetes. També hi ha elements de valoració funcional isocinètic d'última generació que serveix per mesurar la força muscular de manera més precisa i una cinta rodant que permet entrenar en situació d'ingravidesa a persones que pateixen patologies al peu, turmell, genoll o maluc.

Molts d'aquests serveis, que fins ara es feien fora de les instal·lacions del Barça, en altres centres sanitaris, ara es desenvolupen internament. "Això ens permet que el Club tregui profit del coneixement que es genera amb aquests nous aparells i pugui desenvolupar-lo. Tenim més dades de l'evolució dels nostres esportistes i, a més, podem aplicar-los a tots els equips", explica Ramon Canal, cap dels Serveis Mèdics, que cobreix al voltant de 2.000 esportistes, comptant tots els equips del Barça, tant del futbol formatiu com de totes les seccions.

Busquets, Cesc i Piqué, durant el berenar, a la Ciutat Esportiva.

transversals que mantenen una visió global sobre tots els equips. És el cas, per exemple, de l'Àrea de Metodologia, dirigida per Joan Vilà, que analitza les coses singulars que es fan al primer equip per destil·lar-les i traslladarles a la resta d'equips de la casa. En cada etapa formativa, aquests conceptes es treballen de manera específica perquè quan un jugador pugui arribar al primer equip ja les tingui assimilades. Per aconseguir-ho, es treballa també amb els entrenadors i se'ls dota de propostes metodològiques i tecnològiques per analitzar aquests trets d'identitat i poder-los fer evolucionar. "Cerquem talent, però també tenim clar que l'hem de desenvolupar", apunta el director tècnic.

L'especifitat del joc del Barça també passa per la porteria. Zubizarreta ho sap prou bé. La necessitat de jugar amb criteri amb la pilota als peus, de crear línies de superioritat en la sortida de la pilota, d'actuar de defensa lliure per avortar possibles contraatacs... Són algunes de les exigències que també es treballen de manera conjunta, en tots els equips, sota la supervisió de Juan Carlos Unzué.

L'esforç dedicat a desenvolupar el model no eximeix el Barça de mirar també al seu entorn i, si convé, fitxar nous talents. Aquesta és la tasca de la secretaria tècnica, a càrrec d'Albert Valentín. El rastreig del mercat es treballa d'acord amb tres perfils definits: rendiment immediat, futur i formatiu. En el primer cas, la cerca se centra en el jugador preparat per competir al màxim nivell, al primer equip, que es busca en un mercat d'abast mundial. Pel que fa al jugador de futur, és el que pot incorporar-se al Barça B o al Juvenil, que s'inclou en un àmbit europeu i també estatal. El seguiment d'aquests futurs cracs es fa presencialment –la temporada 2010/11 es van recórrer 360.000 quilòmetres amb aquest objectiu– i també a través de l'*scouting* de vídeos, en un departament específic que, a través de programes informàtics especialitzats, alimenta una base de dades de jugadors per donar respostes a les necessitats de cada moment, amb informes digitals amb continguts multimèdia. Gràcies a les noves possibilitats tecnològiques, la informació recollida pels observadors, que s'organitzen per àrees geogràfiques molt disperses, es queda en poder del Club, que l'ha centralitzada, ordenada i classificada.

Si baixem un graó, aquesta vocació per detectar jugadors de futur també s'estén al futbol formatiu, que dirigeix Guillermo Amor amb la coordinació d'Albert Puig. En aquest cas es busquen, sobretot en l'àmbit geogràfic de Catalunya, amb extensió a tot l'Estat i, excepcionalment, al mercat internacional, jugadors per als equips de la base que tinguin talent per desenvolupar. És el tercer perfil del tipus de jugadors que busca el FC Barcelona. Un equip

de 30 tècnics repartits pel territori espanyol assumeix aquesta tasca específica. Pep Boada és l'encarregat de coordinar aquesta feina i posar ordre en els més de 4.700 informes de jugadors que es van elaborar la temporada passada. Però la tasca del futbol formatiu va molt més enllà de la incorporació de futurs cracs. Després és igualment important saber desenvolupar aquest talent, l'acompanyament formatiu del jugador i la capacitat de crear un entorn estable que es complementi amb el familiar, aspectes que també es tracten de manera específica al FC Barcelona. No és una feina fàcil, sobretot si tenim en compte que es tracta d'un total de 326 futbolistes.

La Masia, la clau de volta

Una petita part d'aquests joves viuen aquest dia a dia des de la Masia, on actualment hi ha 74 residents, 53 dels quals practiquen el futbol. Tots ells han estat els últims a arribar a la Ciutat Esportiva. Després de 32 anys dormint amb el Camp Nou a tocar, els joves esportistes ja estan plenament integrats a Sant Joan Despí, on gaudeixen d'unes instal·lacions de primer nivell, però sobretot de la proximitat a la gespa. Els camps d'entrenament estan als peus de l'edifici. Els autobusos i els taxis que abans eren necessaris per recórrer els quatre quilòmetres i mig que separen el Camp Nou de la Ciutat Esportiva i arribar a l'entrenament, han passat a la història. "Ara podem ser més eficaços i perdem menys temps amb moltes de les gestions que afecten els residents", resumeix Carles Folguera, director de la Masia. Com en el cas de Zubizarreta, també creu que aquest acostament alleugereix la gestió del dia a dia: "El fet d'estar tan a prop facilita trobar punts de contacte amb persones d'altres àrees. La comunicació és més ràpida i fluida". "Hem aconseguit racionalitzar tot el procés. Hem encaixat totes les peces del trencaclosques", resumeix el màxim responsable de la Masia. Fruit d'aquest "salt de qualitat brutal", ara, per exemple, els jugadors del Juvenil poden fer el batxillerat al mateix edifici, en classes adaptades a les seves necessitats curriculars. I també els jugadors del Barça B i del Juvenil A, que s'entrenen al matí, es troben a la Masia a primera hora compartint esmorzar i rutines que anys més tard seguiran també al primer equip. És un exemple menor, però significatiu, del grau d'evolució del projecte esportiu del Barça, un model admirat. No és estrany passejar-se pels camps de la Ciutat Esportiva i trobar tècnics d'altres clubs o federacions que s'interessen per una manera de fer amb segell propi. I què és el que més valoren? La resposta és d'Andoni Zubizarreta: "El que més els sorprèn és que aquí es parla de futbol, la senzillesa. Aquí no hi ha coses supèrflues. Aquí fa olor de futbol."

LA TEMPORADA PASSADA ES VAN FER MÉS DE 4.700 INFORMES DE JUGADORS

A dalt, xerrada de Pep Guardiola amb l'equip. A sota, Alexis fent exercicis a la Ciutat Esportiva.

LES SECCIONS, TAMBÉ

La Ciutat Esportiva no és patrimoni exclusiu del futbol. Les seccions del FC Barcelona també hi tenen un punt de referència, al voltant del pavelló poliesportiu. Les categories inferiors de les seccions de bàsquet, handbol i futbol sala s'entrenen habitualment en aquest espai, que de vegades també fan servir els primers equips, quan el Palau Blaugrana no està disponible. A mitjà termini, aquest protagonisme també podria créixer a Sant Joan Despí, després que el Club recuperés la parcel·la annexa al pavelló que fa un parell d'anys s'havia venut per 21 milions d'euros. Des del FC Barcelona es treballa en la possibilitat de fer un nou pavelló d'entrenament per a les seccions professionals, amb tres pistes poliesportives i un magatzem general.

Més enllà de les pistes d'entrenament, les seccions també han guanyat protagonisme a la Masia, on 21 dels 74 residents practiquen alguna de les disciplines que es juguen al Palau. La millora de les instal·lacions ha permès créixer en la capacitat i donar cabuda a més esportistes.

INAUGURACIÓ

DE

20 D'OCTUBRE DEL 2011

LA NOVA MASIA

Molt més que un nom

Oriol Tort va treballar durant quatre dècades com a tècnic i captador de talents al Club. La seva empremta al futbol formatiu encara perdura 12 anys després de la seva mort. Ho recordem amb empleats del Barça amb qui va treballar

T Roger Bogunyà
F Arxiu Seguí - FCB / Arxiu familiar

La nova Masia, inaugurada el 20 d'octubre, duu un nom que és molt més que això. El Centre de Formació Oriol Tort, la llar dels joves residents del futbol formatiu des d'aquest estiu, deu el seu nom a una figura força desconeguda per al gran públic, però molt i molt estimada per les persones que l'han tractat. Oriol Tort Martínez, mort a Barcelona el 10 de setembre del 1999, va ser un tècnic i captador de talents que va treballar durant 40 anys al Club, fent una feina que encara avui tots els seus antics companys recorden amb un somriure a la cara.

Els seus ulls eren els encarregats de decidir si un nen tenia prou qualitats futbolístiques per triomfar al FC Barcelona en un futur, en una època en què el futbol formatiu blaugrana no s'havia convertit en un referent mundial com és ara. "Ell deia que la primera impressió era la més important. La que et permetia extreure la majoria de conclusions. Si després anaves a veure un jugador per segona vegada, era important recordar la impressió inicial per no confondre't si llavors no ho feia tan bé", explica Toni Alonso, actual delegat del Barça B i administratiu del departament logístic del futbol formatiu en l'època en què va coincidir amb Oriol Tort. "El jugador podia ser bo, però el llistó el posava sempre en un 9", apunta Montserrat Tomàs, secretària dels Serveis Tècnics amb Tort i ara secretària del primer equip. "La seva millor virtut era l'elecció del jugador. Tenia un ull clínic que no té tothom", afegeix Ursicino López, tècnic del futbol base del Barça durant 30 anys, i entrenador, entre d'altres, de futbolistes com Víctor Valdés, Cesc Fàbregas i Andrés Iniesta. Tothom coincideix en una cosa: Tort sabia detectar el talent.

FUGIA DEL PROTAGONISME I MAI ES VA APUNTAR ELS ÈXITS D'UN FITXATGE

Carnet d'empleat del Barça d'Oriol Tort.

Sincer, bromista..., i un pèl desorganitzat

Sobre Tort i Joan Martínez-Vilaseca, el seu company *caçatalents* durant força anys, hi ha moltes anècdotes a explicar. Una d'aquestes retrata bé com treballava Tort, que es va desplaçar fins al País Basc per anar a veure un porter de qui li havien parlat molt bé. El pare d'aquest nen tenia un restaurant conegut, i allà van convidar-lo a dinar un cop acabat el matx. Què pensava Tort d'aquella jove promesa? "Li va dir al seu pare que era un bon porter, però que no tenia prou nivell per jugar al Barça, que potser arribaria a Segona B", recorda Toni Alonso. Un cop sentida la valoració, el pare del nen va demanar-li que no pagués res d'aquell àpat, cosa que Tort no va acceptar. L'amo del restaurant va insistir per una raó: fins llavors tots els captadors que coneixia havien parlat meravelles del seu fill porter, i tots havien acceptat gustosament quedar-se a dinar sense pagar. Tort havia estat el primer que responia de forma sincera

Oriol Tort, amb un equip del Barça que disputava un torneig a l'Argentina, a començament dels anys 80.

i que, alhora, havia volgut pagar. "No es casava amb ningú", remata Alonso. A més, la va encertar, perquè aquell porter mai va passar de Segona B.

LA DETECCIÓ DEL TALENT ERA UNA DE LES SEVES PRINCIPALS VIRTUTS

A Oriol Tort li agradava el futbol. Molt. Jugar-lo, ensenyar-lo i veure'l, ja fos el del primer equip, el de l'Infantil que va dirigir del 1959 al 1977 o qualsevol altre. N'era un apassionat i, per aquesta raó, tant en la seva etapa com a tècnic com posteriorment, era força habitual trobar-lo els caps de setmana veient els partits d'altres equips. Es passejava pels camps amunt i avall amb la butxaca plena de noms de jugadors. No era pas perfecte: un cert desordre imperava en el seu despatx, amb muntanyes de papers aquí i allà. "El seu lloc no era el despatx", assegura Víctor Maté, que va coincidir amb Tort durant moltíssims anys fent d'administratiu al futbol base, i que ara és al Departament de Sistemes fent de tècnic informàtic. Montserrat Tomàs, que va treballar força temps al seu costat, confirma aquesta teoria: "Tot s'ho apuntava en un paper i ho deixava sobre la taula. Era desorganitzat entre cometes, perquè acabava trobant tot allò que buscava o li demanaven". La majoria d'aquests papers que Tort duia a sobre contenien noms de jugadors que havia anat a veure ell o algun dels seus ajudants. Els que realment l'havien impressionat no els oblidava, tot i aquesta certa desorganització. "Era com aquells físics desorientats: un savi despistat", apunta Albert Benaiges, treballador al futbol base blaugrana gairebé durant 20 anys. I afegeix: "Això, sumat al seu sentit de l'humor, feia que tingués una personalitat molt maca, afable". El seu to enginyós tenia el cor robat a tot el seu entorn. Toni Alonso, encarregat de preparar els seus viatges, recorda que quan els desplaçaments eren per anar a veure algun campionat en territori espanyol, Tort li estalviava feina: "Aniré amb el Mercedes del Vicente". Vicente és Vicente del Bosque, l'Oriol Tort del Reial Madrid des que es va retirar com a jugador professional el 1984, i l'home amb qui quedava a Madrid per desplaçar-se fins allà on se celebrés la competició de torn. Tots dos van fer-se bons amics veient nanos arreu de la Península. L'actual seleccionador espanyol va dedicar-li, a la gala de la FIFA Pilota d'Or d'ara fa un any, unes emotives paraules. "Oriol Tort representa aquell personatge anònim però fonamental per als clubs", va declarar, en les hores prèvies d'una

cerimònia que acabaria amb Messi, Iniesta i Xavi en un podi blaugrana per a la història, fruit del bon treball fet des de la base.

Proper, humil i discret

Precisament Xavi Hernández és un dels jugadors que va descobrir Tort. Com Josep Guardiola, Sergi Barjuán, Guillermo Amor, Iván de la Peña, Mikel Arteta, Carles Puyol o tants d'altres, una llista de la que mai va voler treure pit. "Clar que va portar futbolistes que no van acabar sortint bé, però el resultat d'encerts és molt superior. Tenia un instint que anava més enllà del que es veia al partit", explica Carlos Naval, actual delegat del primer equip, i relacionat amb Tort des del 1972. "El seu balanç d'encerts és molt més alt que el de pífies", aclareix Maté, que arrufa el nas recordant com altres s'apuntaven els èxits de Tort en la captació d'un futbolista o un altre.

Dir *no* era segurament una de les coses més difícils de la seva feina. Al final de cada temporada, arribava l'hora de comunicar als nens que no seguien al Club. "Vaig poder presenciar alguna d'aquestes trobades i sempre aconseguia que els nois marxessin contents", confirma Maté. "Mai deia que un jugador era dolent, sinó que potser no s'havia fet la feina del tot bé perquè aquell nen progressés com s'esperava", afegeix Alonso, que, com la Montserrat Tomàs, sap que Tort patia quan havia de fer saber notícies desagradables com aquestes. "Per a ell, el més important era la qüestió humana. Si un xicot no estava bé, per bo que fos, ell apostava perquè tornés amb la seva família", rememora Tomàs. En aquest sentit, un dels seus alumnes, Guillermo Amor, coincideix plenament: "Estimava els nois. Sempre tenia una bona paraula, d'afecte, d'ajuda, i es preocupava per les famílies i les informava de com estàvem nosaltres. Era un tipus molt bo, molt noble, molt net, molt de Club, de Barça. Era entranyable i estimadíssim per tothom". Naval hi està d'acord: "Estava molt a sobre dels nois. S'interessava pels seus estudis i els seus problemes personals. Era molt proper, humà i paternalista, tot i que quan calia posar-se seriós, ho feia".

Ara, la nova Masia duu el seu nom. "Penso que per dins li hauria agradat, però mai ho hauria proposat. No li agradava destacar ni que es parlés gaire d'ell", coincideixen tots els que el van conèixer. "Potser hauria proposat un altre nom, no volia ser protagonista", afegeix Naval. Tort va deixar una empremta inesborrable al futbol formatiu del Barça. "No hi ha dia que no pensi en ell", confessa Toni Alonso. Discret, humil i treballador. Així era la personalitat d'un home que va servir de referència de com fer les coses, com tractar la gent, com fer Barça. La nova Masia porta implícites moltes més coses que el seu nom.

TRES ANYS COM A JUGADOR DEL BARÇA AMATEUR

Oriol Tort no només va dur al FC Barcelona molts dels cracs actuals del primer equip. També hi va jugar. Mai va triomfar, però sí que va pertànyer a la plantilla del Barça Amateur durant tres temporades, del 1946 al 1949, abans que complís 20 anys (a la foto, dempeus, el primer per la dreta). Després, Tort va marxar a la UE Vilassar de Mar, on hi va ser dos anys més. Tot seguit, va formar part del CD Sarrià –en categoria amateur– durant tres temporades més, del 1951 al 1954, pas previ al seu darrer equip, el FC Bonanova, on, també com a amateur, va jugar fins al 1956. El 19 d'agost del 1958 va obtenir el títol d'entrenador i, un any més tard, va ingressar al FC Barcelona com a entrenador de l'Infantil.

1

2

3

4

5

6

1 Oriol Tort amb els seus deixebles Carlos Busquets, Josep Guardiola, Guillermo Amor, Sergi Barjuan, Albert Ferrer i Francesc Xavier Sánchez Jara.
2 Lliurament d'una Copa de futbol base.
3 Formant amb l'equip de l'escola (el tercer dempeus, començant per l'esquerra).
4 En la seva etapa de jugador (a l'esquerra).
5 Exhibint orgullós la primera Copa d'Europa de Wembley (1992) amb el delegat de l'equip Carles Naval.
6 Amb Josep Mussons i José Ramón Alexanco saludant els jugadors del futbol base de la temporada 1993/94 o 1994/95.

ELS JUGADORS TAMBÉ EL TENEN

La plantilla del primer equip del FC Barcelona, protagonistes del llibre *Barça. En el cor de la llegenda*, han estat els primers a tenir la publicació a les seves mans. A finals de novembre tots els jugadors en van rebre un exemplar per recordar moments inoblidables viscuts en els darrers mesos.

Un llibre de llegenda

El llibre 'Barça. En el cor de la llegenda' mostra imatges inèdites i exclusives de l'equip de Guardiola durant la temporada 2010/11 i part de la 2011/12

T Francesc Orenes F Miguel Ruiz - FCB

Seguint l'estela del llibre *Barça. El millor any de la nostra vida* i *Barça. Estem fent història*, tots dos èxits de vendes amb més de 35.000 exemplars venuts, fa poc ha sortit publicat el volum *Barça. En el cor de la llegenda*, que fa un viatge cronològic pel Barça de la temporada 2010/11 i l'inici de la 2011/12. A petició de la plantilla del primer equip de futbol, el 10% dels beneficis generats per la venda es destinen al Projecte Futbol Net de la Fundació FC Barcelona, que desenvolupa experiències d'educació en valors a través del futbol, adreçades a infants i joves de barris de Catalunya.

Barça. En el cor de la llegenda és un llibre de gran format il·lustrat i d'acurada edició que mostra els moments més intensos i emocionants dels últims mesos amb fotografies inèdites i que recorda moments com els quatre enfrontaments contra el Reial Madrid, la consecució de la quarta Champions League, el final d'una Lliga disputadíssima i altres imatges curioses com la celebració sorpresa dels 40 anys de Josep Guardiola o el brindis nadalenc de la plantilla al vestidor.

I tot a través de la mirada més humana sobre els futbolistes en escenaris com el vestidor, les concentracions o els desplaçaments. El fotògraf del FC Barcelona, Miguel Ruiz, fidel acompanyant de l'equip de Pep Guardiola al llarg de tota la temporada, ha documentat, de nou i des de dins, els moments més intensos, en què els conductors d'aquest trajecte visual, únic i emocionant són els mateixos jugadors, tècnics i ajudants del primer equip de futbol.

Títol *Barça. En el cor de la llegenda*
Fotografies Miguel Ruiz
Text Marcos López
Pàgines 204
Format 21 x 21 cm
PVP (amb IVA) 39 euros
Enquadernació Tapa dura amb sobrecoberta
ISBN 978-84-15002-82-6
Edició trilingüe català, castellà i anglès
Coedició Futbol Club Barcelona i Angle Editorial
Llibre oficial del Futbol Club Barcelona

Coca-Cola
Bones festes
i un 2012
ple de victòries!
Coca-Cola
Coca-Cola
FCB
PARTNER OFICIAL
FCBARCELONA
Coca-Cola, l'ampolla contour, la corba dinàmica modificada i el disc vermell són marques registrades de The Coca-Cola Company.

Barça Fans

Socis

www.fcbarcelona.cat

Penyes

FCB Junior

Fundació

Empresa

TENCENT WEIBO

L'estratègia digital del líder

El FC Barcelona ha estrenat la seva nova plataforma web, consolidant el seu lideratge mundial en xarxes socials, mobilitat i noves tecnologies

T Miquel Pellicer F Miguel Ruiz - FCB

Més que la població d'Austràlia o els habitants de Suècia multiplicats per tres. O el que és el mateix, gairebé 28 milions de seguidors que acumula el Barça en l'actualitat a través de la xarxa. L'expansió del sentiment blaugrana arreu del món s'ha multiplicat gràcies als èxits dels de Pep Guardiola i la resta de seccions professionals d'un Barça que, avui en dia, arriba a qualsevol part del planeta gràcies a les noves tecnologies. Això és a causa del fet que el FC Barcelona ha consolidat la seva aposta per les noves tecnologies en les darreres setmanes, amb la presentació de la nova estratègia digital que vol refermar la marca del Club davant una audiència cada vegada més global i amb més necessitat d'informació. La presentació de la remodelada plataforma web del Barça s'emmarca com el primer pas de la política digital de la Junta Directiva que vol apostar per les noves xarxes socials i la mobilitat com a eines que mantindran el Barça al capdavant dels clubs esportius del planeta.

LA WEB DEL CLUB TÉ MÉS DE 100 MILIONS DE VISITES DURANT LA TEMPORADA

El Barça és el líder entre els clubs esportius mundials a les xarxes socials, amb unes dades aclaparadores. L'Entitat té més de 23 milions de fans a Facebook i 4,7 milions de seguidors a Twitter, i és el canal líder a l'Estat espanyol a Youtube. En les darreres setmanes, a més, el Barça ha confirmat el seu lideratge i el seu esperit innovador fent el salt tant al mercat asiàtic, després de l'acord amb el gegant xinès Tencent, com estrenant espai a la nova xarxa social de Google, Google+. La pàgina oficial del Barça va ser la del primer club esportiu a aterrar-hi i s'ha convertit en la pàgina esportiva líder en l'àmbit mundial. Són dues passes més, doncs, per fidelitzar i reforçar l'expressió del sentiment culer.

"Una eina fonamental"

El president Sandro Rosell té clar que amb la nova estratègia digital "el repte del Club és aconseguir globalitat mentre es manté l'orgull de l'Entitat", i sosté que la nova plataforma web del Barça "és una eina fonamental perquè el Club segueixi creixent, volem parlar amb tots els culers i obrir nous mercats". La majoria dels socis blaugrana utilitzen la web del Club d'una manera cada vegada més assídua, ja no només per buscar informació dels cracs, sinó també per saber els diferents serveis que ofereix i els tràmits que es poden fer en les més de 5.900 pàgines que hi ha i en els més de 10.000 documents gràfics existents en un espai que expressa el sentiment del Barça.

Per la seva banda, Dídac Lee, responsable de l'Àrea Tecnològica de l'Entitat, ha expressat que la nova web del Club, que anirà evolucionant dia a dia, vol "generar audiència, fidelitzar-la i fer rendibles els més de 100 milions de visites que rebem per temporada". El repte és poder doblar els 12 milions que genera en l'actualitat Internet al Barça, "tot i les dificultats de fer previsions en un negoci nou", com recorda el mateix Lee. En aquest sentit, s'ha fet una aposta clara per les xarxes socials, integrant-les a la web i fomentant la interacció amb els usuaris, permetent que el Club "vagi a buscar els seguidors allà on sigui". Igualment, la web aposta per les estadístiques en temps real dels partits del primer

#1 mundial d'entitats esportives

850% de creixement (2010/11): 3 vegades més que Twitter

L'ACORD AMB TENCENT

La visita a terres xineses del president Sandro Rosell, juntament amb el vicepresident Javier Faus i el directiu Dídac Lee, ha servit per reforçar la presència culer en el mercat asiàtic gràcies a la signatura de l'aliança amb Tencent, el gegant xinès a Internet. El nou acord permetrà desenvolupar la marca Barça a una audiència massiva de més de 300 milions d'usuaris que estan sota l'empara de Tencent, conegut com el Twitter xinès a la xarxa. De fet, només dotze hores després de tenir presència a Tencent, el Barça ja va aglutinar més de 50.000 seguidors, una xifra en constant creixement. Dídac Lee, responsable de l'Àrea Teconòlogica del Club, va valorar la gran acollida a la xarxa xinesa, assegurant que "coneixem algunes dades que apunten que el Barça és l'equip favorit a la Xina, però el volum de fans durant les primeres hores i el ritme d'interacció entre els usuaris ho confirmen". El primer missatge de benvinguda va ser respost per més de 20.000 persones, i les diverses actualitzacions de continguts tenen una mitjana de més de 5.000 respostes. Pel que fa a jugadors, Leo Messi, amb més de 14 milions de seguidors, és l'ambaixador blaugrana més seguit en una xarxa en la qual mana un altre esportista, l'atleta dels 110 metres tanques Liu Xiang, que ja té 25 milions de fans.

equip i les imatges. És per això que s'ha iniciat la digitalització de l'arxiu històric del Club, amb més de 12.000 fotos digitalitzades.

Més que una web

Però la web del Barça és molt més. Integra un univers blaugrana adaptat als diferents públics en costant evolució. Amb un abast de 216 països i en 6 idiomes diferents, a més de les notícies i tota la informació referent a les cinc disciplines d'elit del Club, l'aficionat pot trobar informació segmentada sobre socis, penyes i fans en els set espais exclusius amb continguts: Fundació, Barça Fans, Penyes, FCB Júnior, Barça TV, Socis i Empresa. En aquest sentit, s'han millorat els espais referents a la Fundació FCB, a les Penyes i a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista, facilitant la navegabilitat i apropant tots els tràmits als socis, com la venda d'entrades per als partits, renovació de carnets, canvi de dades personals o la llista d'espera d'abonaments. Ara els seguidors poden votar els tres millors jugadors de cada partit dels de Pep Guardiola en un nou espai del Barça Fans, i tant les agendes com les fotos i els vídeos han guanyat importància a cada espai.

Aposta per la mobilitat

Juntament amb l'aposta per la web i les xarxes socials, el Club està treballant en la mobilitat com una de les maneres d'apropar-se als socis i simpatitzants d'arreu. El mes de febrer el Club ja va mostrar el seu suport perquè Barcelona es mantingués com a seu del Mobile World Congress, un esdeveniment que concentra els avenços més importants del món de les comunicacions sense fils i els mòbils. El reclam de la marca Barça va ajudar, finalment, al fet que la ciutat seguís sent l'epicentre de l'esdeveniment mundial mòbil fins al 2018.

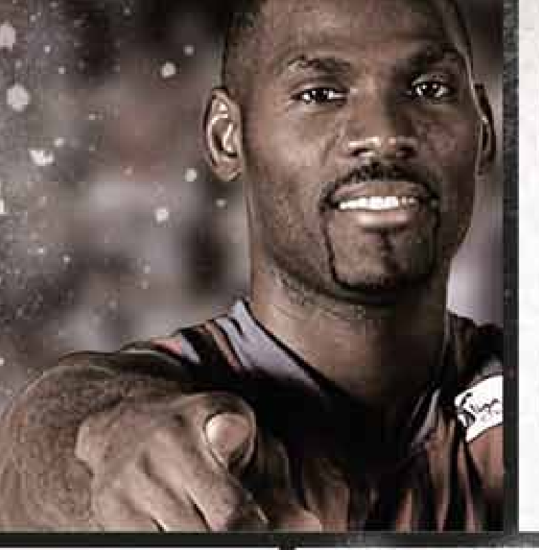
L'aposta per la mobilitat del Barça va quedar reflectida, també, amb l'acord a què es va arribar al juliol amb Telefónica perquè el Camp Nou esdevingués un centre d'excel·lència tecnològica. L'acord busca aconseguir que l'Estadi sigui un banc de proves tecnològiques, i busca, també, fer-ne un recinte amb les millors comunicacions

LES APLICACIONS MÒBILS

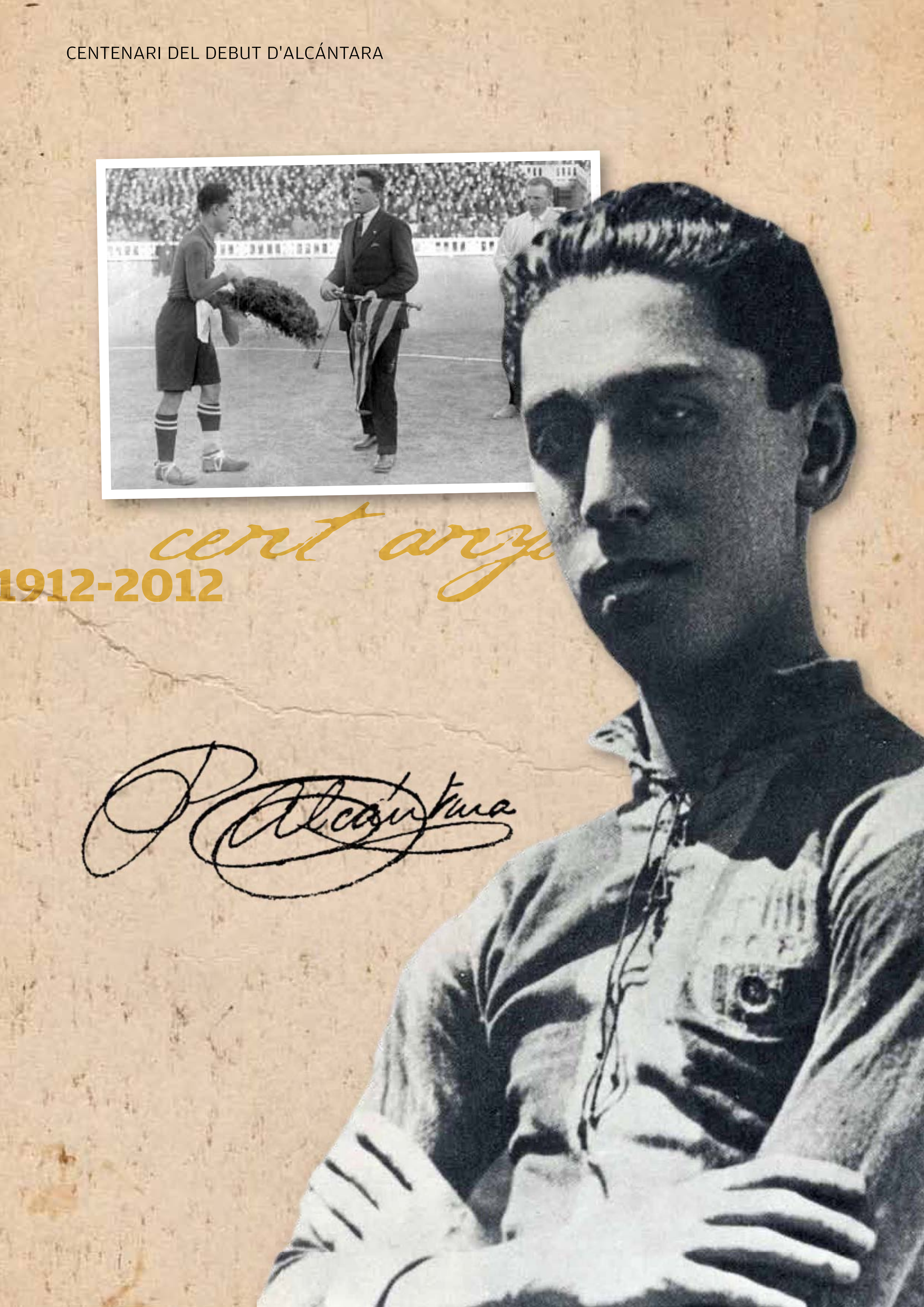
El Barça ha liderat, en els darrers mesos, el suport perquè el Mobile World Congress se celebri a Barcelona i la ciutat es converteixi en la capital de la telefonia mòbil. Aquesta aposta personal del president Rosell s'ha emmarcat, igualment, dins l'aliança signada amb Telefónica I+D per fer del Camp Nou un estadi que tingui l'excel·lència tecnològica. I és que el Club treballa en les aplicacions mòbils com una manera d'aconseguir ingressos i apropar encara més el sentiment Barça a socis, aficionats i fans. En l'actualitat, el Barça disposa de tres aplicacions mòbils que donen un valor afegit a aficionats i socis que busquen informació del Club des d'un dispositiu mòbil. L'FCB Mobile és l'aplicació oficial de l'Entitat per a iPhone amb tot tipus de contingut i serveis. Per la seva banda, FCB Watch (ja amb 250.000 descàrregues) permet consultar els llocs públics on es faran les retransmissions dels partits del Barça i, alhora, facilitar la trobada dels seguidors. Finalment, Fantasy Manager és un joc que permet a l'usuari demostrar el seu talent fent de Guardiola.

possibles de cara a satisfer les necessitats dels més de 30.000 socis que vénen a veure els partits amb els seus *smartphones*. Aquests telèfons intel·ligents han fet que el seguidor del Barça tingui accés les 24 hores del dia a tot l'univers Barça allà on sigui, i pugui buscar no només informació, sinó gaudir i expandir els seus sentiments blaugrana amb alguna de les aplicacions que ja s'han engegat en aquest 2011: FCB Watch, FCB Mobile o Fantasy Manager. El repte és augmentar aquesta xifra i fer 20 aplicacions noves cada any que permetin obrir una nova via d'ingrés en un clar mercat en expansió, i que, de pas, ajudin a dinamitzar l'emprenedoria catalana.

FCB

Regal
11

cent anys
1912-2012

El primer gran golejador

Aviat farà cent anys. El 25 de febrer del 1912 Paulino Alcántara, un noi filipí de 15 anys, va marcar tres gols en el seu debut amb el primer equip del Barça. Fins a l'any 1927 en va fer 366 més

T Manel Tomàs F Arxiu FCB

Paulino Alcántara Riestra va marcar 369 gols en 357 partits (oficials i amistosos) amb la samarreta blaugrana i és el màxim golejador absolut de la història del Barça. Prim i d'aparença feble, tenia tanmateix un xut potentíssim. De fet, a partir de l'any 1922 va ser conegut amb l'apel·latiu del Trencaxarxes perquè en un partit amb la selecció espanyola va foradar la xarxa rival amb una terrible canonada. La seva extraordinària capacitat golejadora, unida a la seva pintoresca figura, de rostre moreno i seriós, amb el mocador blanc destinat a assecar-se la suor penjant dels pantalons, el van convertir en el primer jugador veritablement popular de la història del FC Barcelona.

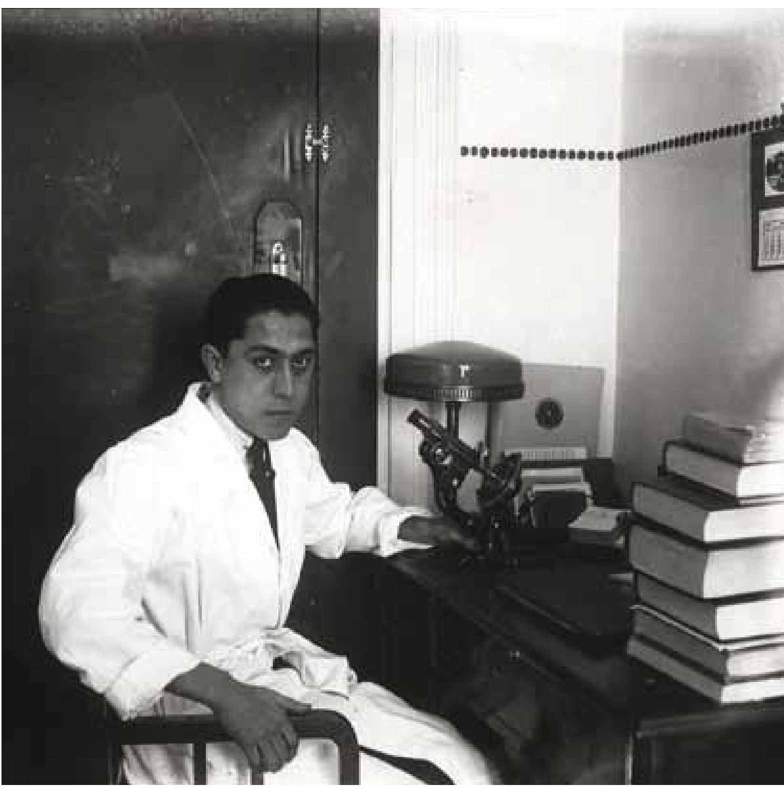
Alcántara va néixer a Iloilo (Filipines) el 7 d'octubre del 1896, fill de filipina i d'un militar espanyol de l'exèrcit d'ocupació. L'any 1899 va arribar amb els seus pares a Barcelona. Malgrat la seves mancances físiques, de ben petit va començar a jugar a futbol i a demostrar les seves enormes qualitats. El 1910 va ingressar a l'equip infantil del FC Barcelona, on va enlluernar el president Joan Gamper amb els seus gols. Val a dir que el jovenet davanter filipí sabia sobreposar-se a la seva precària constitució amb un enorme esperit de sacrifici i una fèrria professionalitat. Ell ja tenia molt clar que de gran volia ser metge i estava entestat a desmentir als doctors que no feia gaire li havien dit que no tenia cos per a la pràctica del futbol.

Així, el 25 de febrer del 1912, amb només 15 anys d'edat, ja va debutar amb el primer equip al partit del Campionat de Catalunya disputat al camp del carrer de la Indústria davant del Català Sporting Club. L'autogestionat equip blaugrana (el Barça no va tenir entrenador fins a l'any 1917) estava format per Peris, Irízar, Lorca, Rozitsky, Lambe, Wilson, Berdié, Alcántara, Summer, Massana i Espelta. El conjunt blaugrana tenia com a figures més destacades el barceloní Alfred Massana i el polonès Walter Rozitsky, a banda de Domènec Espelta i Enrique Lorca, dos *sportsmen* de l'època capaços de compaginar el futbol amb l'atletisme, la gimnàstica i l'equitació. Aquell havia de ser un matx sense història, atesa l'enorme diferència de categoria entre ambdós equips, però els pocs centenars d'afeccionats que es van apropar al carrer de la Indústria es preguntaven encuriosits qui era aquell adolescent ennegrit i esquifit que semblava perdut entre tants esportistes avesats. Ho van saber ben aviat. El partit va acabar amb una aclaparadora victòria blaugrana per 9-0, amb tres gols d'aquell marrec filipí que xutava com ningú. Alcántara va repetir hat-trick en el segon i tercer partit que va jugar amb el Barça. I això sense ser davanter centre, ja que la seva posició natural era la d'interior esquerre, on podia arrencar des del darrere per tal d'engaltar les seves terrorífiques canonades. Quan ja havia marcat 19 gols en 10 partits, un periodista esportiu va escriure sobre ell: "Alcántara és un noi que promet i aviat serà un element imprescindible a l'equip". No es va equivocar en absolut.

DE BEN PETIT ELS METGES LI VAN DIR QUE NO SERVIA PER JUGAR A FUTBOL

A la foto petita, a la part superior esquerra, Alcántara exercint de capità en un partit al camp de Les Corts al gener del 1923. A la imatge gran, el davanter filipí amb 15 anys.

La dualitat d'Alcántara: amb la samarreta del Barça i exercint de metge a la seva clínica del carrer de la Unió (febrer del 1924).

El 1916 va marxar a les Filipines per estudiar-hi Medicina, però a finals de l'any següent va rebre un telegrama del FC Barcelona pregant-li que tornés a l'equip, ja que aquest patia una greu crisi esportiva des de la seva absència. El 28 d'abril del 1918, després de dos mesos de viatge en vaixell, Alcántara arribava a Barcelona, on se l'esperava amb els braços oberts.

Decidit a dedicar-se plenament a la Medicina (des de mitjans dels anys vint va compaginar sense problemes les professions de metge i futbolista), el Trencaxarxes va penjar les botes el 3 de juliol del 1927 després d'haver guanyat amb l'equip barcelonista cinc Campionats d'Espanya i deu Campionats de Catalunya. Aquell dia el FC Barcelona i la selecció espanyola van jugar en un camp de Les Corts ple a vessar un partit d'homenatge i comiat a Alcántara. L'onze blaugrana el van formar Platko, Walter, Muntaner, Bosch (Arocha), Castillo, Carulla, Piera, Samitier, Sastre, Alcántara i Sagibarba. Era el mític Barça de l'edat d'or. L'endemà es va poder llegir a la premsa: "Alcántara és un ídol que sobreviurà mentre existeixin afeccionats al futbol. El seu record serà immortal i el seu nom, gloriós. Avui, com d'aquí a uns anys, el millor elogi que es podrà fer a un jugador serà senzillament dir: *Així jugava Alcántara!*"

Vinculat al Club per sempre més, va ser directiu barcelonista els anys 1931-34 i president de l'Agrupació d'Antics Jugadors del FC Barcelona el 1959. Cinc anys després, el 13 de febrer del 1964, el doctor Paulino Alcántara va morir a la Ciutat Comtal. Està enterrat al cementiri de Les Corts, al costat del Camp Nou. El 2007 la FIFA el va nomenar millor futbolista asiàtic de tots el temps.

MÀXIM GOLEJADORS

TOTS ELS PARTITS (Inclou amistosos)*

TEMPORADA	NOM	GOLS
1912-1927	ALCÁNTARA	369
1919-1932	SAMITIER	333
1939-1955	CÉSAR	294
1950-1961	KUBALA	280
2004-...	MESSI	226
1934-1949	ESCOLÀ	223
1926-1933	AROCHA	215
1965-1981	CARLES REXACH	195
1912-1923	VICENÇ MARTÍNEZ	192
1939-1946	MARIANO MARTÍN	188

PARTITS OFICIALS*

TEMPORADA	NOM	GOLS
1939-1955	CÉSAR	235
2004-...	MESSI	207
1950-1961	KUBALA	194
1919-1932	SAMITIER	176
1934-1949	ESCOLÀ	164
1912-1927	ALCÁNTARA	142
1926-1933	AROCHA	137
1997-2002	RIVALDO	130
2004-2009	ETO'O	130
1939-1946	MARIANO MARTÍN	124

*Dades tancades a dia 6 de desembre del 2011

MÉS GOLS PER AL DAVANTER FILIPÍ

Des de feia molt temps s'havia acceptat com a veritat indiscutible que Alcántara va fer 357 dianes amb la samarreta blaugrana, però un nou i acurat recompte ha fet pujar aquesta xifra fins als 369 gols, 227 en partits amistosos i 142 en competicions oficials. Així mateix, els números de Samitier, Arocha i Vicenç Martínez també s'han alterat. Aquesta rectificació ha estat possible gràcies als resultats de la I Beca de Recerca sobre fonts documentals per a la història del FC Barcelona, convocada el 2009 pel Centre de Documentació i Estudis del Club. Albert Alonso, guanyador d'aquella beca, va treballar durant tot un any sobre la història esportiva del primer equip entre els anys 1899 i 1938, i això ha permès trobar dades inèdites d'aquella època.

Una de les lones informatives de la campanya contra el fum al Camp Nou.

Any nou, canvis en positiu

Fruit d'algunes de les decisions de caire social preses per la Junta en els últims mesos, el 2012 vindrà acompanyat de novetats en relació amb el fum, els abonaments al Camp Nou i el cens del Club

T Carles Cascante i Marc Parramon
F Àlex Caparrós i Germán Parga - FCB

Un dels primers canvis que s'estan duent a terme al Club en la transició entre el 2011 i el 2012 fan referència a la salut. Amb el canvi d'any, fum i Barça seran paraules definitivament antagòniques. Durant els últims mesos, amb l'aixopluc de la llei antitabac, en vigor des del 2 de gener del 2011, progressivament s'ha limitat la presència de fum a les instal·lacions del FC Barcelona, començant per les escales i passadissos de l'Estadi i acabant a la Ciutat Esportiva. El 24 de setembre es va fer un pas mes, sotmetent a votació a l'Assemblea General de Socis Compromissaris el fet de no fumar en cap instal·lació esportiva del Club –incloses les obertes. L'Entitat sempre s'ha mostrat molt implicada amb aquesta iniciativa i ha liderat la necessitat de tenir un *Barça sense fum*. Aquesta proposta va ser ratificada de manera massiva per l'última Assemblea, amb 538 vots a favor, 89 en contra i 38 en blanc.

El compromís adquirit en aquesta reunió també va ser el de comunicar degudament aquesta decisió als socis i la maquinària informativa es va iniciar el 19 de novembre, coincidint amb el partit entre el Barça i el Reial Saragossa. Lones, fulletons, cartells informatius amb el lema *Barça sense fum* i un espot publicitari que apel·la a la salut han estat alguns dels actius que el Club ha posat en marxa en les últimes setmanes, i que han comptat amb una resposta molt positiva per part dels socis. La prohibició definitiva arribarà amb el primer partit del 2012 a l'Estadi.

Protegir i vetllar per la salut dels barcelonistes durant els partits ha estat l'objectiu principal de la campanya *Barça sense fum*,

ADÉU A LES XARXES DELS GOLS DE L'ESTADI

Els aficionats que van anar el 19 de novembre al Camp Nou van poder gaudir d'una millor visió del matx gràcies a la retirada de les xarxes que fins llavors havien estat situades als Gols. "La retirada de les xarxes va ser una petició que va recollir la Junta Directiva, i que posteriorment vam analitzar amb la seguretat competent", va explicar el vicepresident Jordi Cardoner. Les grans xarxes es van col·locar la temporada 2002/03. Ara, la Junta va decidir retirar-les després d'atendre diverses peticions fetes per socis que reclamaven que aquestes estructures fixes es traguessin per poder veure més bé el camp. "Hem analitzat els incidents des de llavors, que han estat molt pocs, i hem considerat que la nostra afició no es mereix aquestes penalitats. Han tingut un comportament cívic i modèlic", va afegir Cardoner.

però no ha estat l'únic. Ajudar els fumadors a deixar el tabac ha estat també un altre dels objectius d'aquesta iniciativa.

Beneficiaris de la llista d'abonaments
El 2012 també comportarà novetats per als socis que han pogut aconseguir un abonament a l'Estadi. En les últimes setmanes, el Club ha convocat els primers 200 inscrits en la llista d'espera d'abonaments que volen tenir una localitat fixa a l'Estadi. Aquesta adjudicació és la culminació d'un procés de reformulació de la llista que la Junta va embastar en la seva arribada al Club. Després d'un procés de selecció i de reconfirmacions, en l'actualitat hi ha 8.480 socis en llista d'espera. Segons va informar en roda de premsa recentment el vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, "fruit d'un procés administratiu" intern, han quedat "al voltant de 200 abonaments lliures" que aquest mes de desembre s'estan adjudicant als nous beneficiaris. El Club, sensible amb l'actual context de crisi econòmica, preveu la possibilitat que algun soci pugui tenir algun problema per obtenir l'abonament, ja que s'han d'abonar tres anualitats. En aquest cas, Cardoner va informar que "les persones que per qüestions econòmiques deixin passar el torn, tindran la possibilitat d'aconseguir l'abonament l'any vinent." Com que l'abonament de la temporada 2011/12 només comptarà per a sis mesos, el nou abonat satisfarà només el 50% del preu. Cardoner va recordar també que "els abonaments per a persones discapacitades amb cadira de rodes s'han pogut incrementar fins a 35".

Actualització del cens del Club
El FC Barcelona abordarà també durant el 2012 una revisió del cens dels socis. L'últim cop que es va actualitzar aquesta llista va ser el 2004 i va quedar constituïda per 120.379 associats. A data de 30 de novembre, segons va informar Jordi Cardoner, la llista té 177.715 socis. Conscients que, aproximadament, el 50% dels socis traspassats en aquests últims 8 anys no han estat donats de baixa, el FC Barcelona considera oportú "actualitzar la realitat social amb la identitat dels que formen part del Club". Per aquest motiu, durant el 2012 es demanarà que els socis facin acte de presència a l'OAB per verificar la seva identitat. En cas de no poder fer-ho presencialment, per distància geogràfica o per impossibilitat física, s'acceptarà una fe de vida o un document notarial.

Nova OAE i 'T'acompanyem'
A principis de 2012, també s'implementarà, en el marc de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB), l'OAE, l'Oficina d'Atenció Especial. Aquest servei neix amb la voluntat d'oferir una atenció singular i específica als socis afectats per alguna discapacitat. Paral·lelament, el FC Barcelona i Creu Roja posaran en marxa per al partit Barça-Betis, a mitjans de gener, el projecte *T'acompanyem*, una iniciativa pionera d'atenció i acompanyament a col·lectius especials tant en dies de partit al Camp Nou com en esdeveniments de caràcter extraordinari.

T Oriol Bonsoms F Àlex Caparrós - FCB
Navarro va debutar al Barça al Palau en un partit davant el CB Granada de la mà de Joan Montes. En 10 minuts de joc, aquell jove jugador va demostrar que tenia nivell per jugar al primer equip. Va anotar 10 punts, va capturar dos rebots i va fer una assistència. Només tenia 17 anys i un futur espectacular davant seu. El seu talent i la seva ambició han fet que, 14 anys després, s'hagin complert totes les expectatives.

Molts dels aficionats del bàsquet el coneixen per la Bomba. Molts creuen que és pel llançament tan característic que té, bombejant molt la pilota per tal d'evitar els taps dels rivals. "Jo jugava a bàsquet a casa dels meus pares amb els meus germans Justo i Ricardo, i el que no volia era que em fessin taps. Aquest és l'origen del meu llançament". Però la veritat sobre aquest nom és que un dels entrenadors del bàsquet base blaugrana, Agustí Cuesta, l'hi va posar quan va veure que el Juanqui era capaç de rebentar un partit en tots dos sentits, per la part bona i per la do-

Navarro, l'ídol del Palau

Amb un palmarès envejable, el capità del Barça Regal seguirà vestint la samarreta blaugrana fins que es retiri, amb una ambició il·limitada

lenta. Era una autèntica bomba de rellotgeria.

Navarro, que acaba de signar la seva continuïtat amb el Barça Regal com a mínim fins al 2015, només haurà estat una temporada fora de la disciplina blaugrana. Va ser el curs 2007/08, quan va militar als Memphis Grizzlies. Allà va poder jugar amb un dels seus millors amics tant al bàsquet com a la seva vida personal: Pau Gasol. Va ser una gran temporada a títol personal, en la qual va jugar els 82 partits de la Lliga regular nord-americana i va estar a prop de batre el rècord de més triples aconseguits per un debutant. "Quan vaig tenir la trucada del Club per tornar a casa -recorda-, no m'ho vaig pensar gens. Era el que realment volia. Era la possibilitat de tornar a casa meva, i com a casa no s'està enlloc. Vaig tenir ofertes d'altres equips de l'NBA, però quan vaig parlar amb el Joan Creus ho vaig tenir clar i no vaig trigar gens a decidir-me".

Des del seu retorn al Barça, l'escorta blaugrana no ha fet més que guanyar títols col·lectivament i individualment. Ha estat triat

MVP (jugador més valuós) de l'Eurolliga, de la Final a Quatre, de la Final ACB i del Campionat d'Europa de seleccions. A més, la seva ciutat, Sant Feliu de Llobregat, va decidir posar-li el seu nom a un pavelló i el 14 d'octubre li va donar la medalla d'honor de la ciutat.

El que destaquen els qui el coneixen bé és que no ha canviat gens en tots aquests anys. Continua sent la mateixa persona i manté el nucli d'amics de l'adolescència, que a la vegada són els seus més fidels seguidors. Són els crítics a qui la Bomba s'escolta amb més atenció. *La Troupe,* com s'anomenen ells mateixos, és el seu cercle de confiança. "Ells saben qui sóc i quan m'han de dir el que faig malament no es tallen gens. A vegades són massa sincers...", bromeja l'escorta.

A poc a poc, va rebent el reconeixement del món del bàsquet. L'últim va ser en un partit al Palau Blaugrana, quan va anotar 14 punts i l'Eurolliga va decidir parar el partit per ovacionar l'escorta català, que es va convertir en el màxim anotador de la història de la competició. Un reconeixement públic que el Juan Carlos va agrair, però dins de la seva timidesa no sabia ben bé el que havia de fer. "Són coses que arriben per la feina diària de molts anys, però em costa molt adonar-me'n, d'aquestes coses. Mai he pensat a trencar un rècord o fer això o una altra cosa per rebre les felicitacions de la gent. El que més m'importa és que el meu equip guanyi. Aquest és el meu repte de cada dia". En aquell partit, va marxar cap a la banqueta i van ser els seus companys d'equip els qui el van fer sortir al bell mig de la pista perquè saludés el públic del Palau.

La fama que comporta ser una icona per als barcelonistes no li agrada gaire, malgrat que s'ha acostumat al fet que la gent el pari pel carrer i li demani fer-se fotos amb ell o bé que els signi un autògraf. Li agrada passar desapercebut, i a pesar dels 191 centímetres d'alçada ho aconsegueix moltes vegades. Acostuma d'anar sempre al mateix restaurant de Sant Feliu a dinar, perquè la gent el coneix i el tracta com un més.

MANTÉ EL GRUP D'AMICS DE SEMPRE, ELS SEUS SEGUIDORS MÉS EXIGENTS

La seva dona, Vanesa, antiga jugadora de bàsquet com ell, és la més ferma de les seguidores. Mai es perd un partit al Palau i en les fases finals de la Copa del Rei i de la Final a Quatre sempre l'acompanya. La Vanesa explica que al principi el Juan Carlos la buscava per sortir amb ella, però que no li va fer gaire cas fins que finalment va decidir ser la seva nòvia. I d'això, ja en fa més de 15 anys. Entremig, han nascut les seves dues filles, la Lucía i l'Elsa. La Lucía va néixer uns dies després dels Jocs Olímpics d'Atenes, i l'aleshores president del govern espanyol José Luis Rodríguez Zapatero va convidar-lo al seu avió perquè pogués tornar abans que l'expedició de la selecció espanyola i pogués veure néixer la seva primera filla. L'Elsa va venir al món només uns dies abans de la Final a Quatre de Praga i el part va ser provocat perquè el jugador pogués estar present en el naixement de la seva segona filla. Totes dues han vingut des de ben petites al Palau per veure jugar el seu pare. La Lucía ha començat aquest any a jugar a bàsquet i ara li demana consells a ell per tal de millorar. El bàsquet el porta a la sang, i de ben segur que podrà arribar a ser una gran jugadora de bàsquet si s'ho proposa. "El que volem la seva mare i jo és que s'ho passi bé fent un esport. I si és el bàsquet, millor. L'altre dia va fer el seu primer triple en un partit i estava emocionadíssima, però jo encara ho estava més. Jo estava entrenant-me i no vaig poder veure-ho, però ja m'ho ha explicat cent vegades, i m'agrada", afirma amb sinceritat un pare emocionat.

"MAI PENSO A TRENCAR RÈCORDS. M'IMPORTA GUANYAR TÍTOLS"

EL PALMARÈS DE JUAN CARLOS NAVARRO

2 Eurolligues
2002/03 i 2009/10

1 Copa Korac
1998/99

6 Lligues ACB
2010/11, 2008/09, 2003/04, 2002/03, 2000/01 i 1998/99

5 Copes del Rei
2010/11, 2009/10, 2006/07, 2002/03 i 2001/02

6 Lligues Catalanes
2011/12, 2010/11, 2009/10, 2004/05, 2001/02 i 2000/01

4 SuperCopes ACB
2011/12, 2010/11, 2009/10 i 2004/05

BLAUGRANA DE PER VIDA

El 22 de novembre es va fer públic l'acord de renovació de Juan Carlos Navarro fins al juny del 2015, renovable any a any a partir d'aquella data. Tal com va dir el president Sandro Rosell, un cop acabi la seva trajectòria esportiva amb el Club de tota la seva vida, la samarreta número 11 penjarà al Palau Blaugrana juntament amb les altres quatre que hi ha. Aquest serà l'últim reconeixement a una carrera esportiva envejable. "El fet que el Club es plantegi retirar-me la samarreta m'omple moltíssim", reconeix Navarro. El seu futur estarà lligat per sempre al Barça. "Enlloc del món podria estar millor que aquí. Per què he de canviar, doncs?", diu el jugador.

LAKE
SACOOR
STARRING
CHRIS O'DONNELL
& PAIGE BUTCHER
SACOOR
brothers
VESTIT OFICIAL
FCBARCELONA
FCB
www.sacoor.com

"El Barça és com l'Esperit Sant: és a tot arreu"

F Àlex Caparrós - FCB

Carlos Ruiz Zafón va fer una aturada en el camí en la promoció del seu últim llibre, ‘El presoner del cel’, per saldar un compte pendent: viure el seu primer partit en directe al Camp Nou

T **Ketty Calatayud**

Carlos Ruiz Zafón és l’autor espanyol més llegit al món. Una estrella mediàtica en l’àmbit literari, el pare de *L’ombra del vent*, un best-seller amb més de 12 milions d’exemplars venuts. La seva visita a la Llotja del Camp Nou, acompanyat de la seva esposa, va ser tot un esdeveniment. Molts dels convidats que sabien que hi seria present, van portar un exemplar d’algun dels seus llibres per aconseguir un autògraf de l’autor català. Ell, però, hi està acostumat: un cop va estar signant durant gairebé sis hores per a les més de 1.400 persones que estaven fent cua per tenir el seu autògraf.

Salvant les distàncies, vostè es deu sentir a vegades com Messi... Com conviu amb l’èxit una persona tan senzilla i normal com sembla que és vostè?
Ja m’agradaria a mi poder fer les filigranes que fa en Messi amb la pilota! El que jo faig és més modest. La popularitat dels escriptors, crec, és més suau i fàcil de portar que la dels grans ídols del futbol. L’èxit l’entenc com a bona sort i també com a resultat de la feina de molts anys i la generositat dels lectors de tot el món. És una benedicció i és fàcil conviure amb la bona fortuna.

Les comparacions en el món del futbol són molt habituals. De vostè, el *New York Times* ha dit que és una barreja entre García Márquez, Borges i Umberto Eco. Què en pensa, quan ho llegeix?
No acostumo a llegir aquest tipus de coses, la veritat. Crec que no és bo mirar-se massa la premsa. Són coses que es diuen, i un les agraeix, però és important, per a un escriptor, no perdre de vista la pilota i recordar que la jugada i el partit són als llibres, no als diaris ni a les ressenyes.

Confessa que no ha vist mai un partit en directe al Camp Nou, avui és la primera vegada, com ho ha viscut?
M’ho he passat molt bé. He descobert una manera diferent de veure el futbol i d’experimentar la presència dels aficionats. És un gran espectacle i fa una funció social d’allò més fascinant també.

Li ha semblat molt diferent el futbol vist per la televisió que vist al camp? Quines sensacions diferents ha tingut?
Esperava la veu del locutor interpretant el joc, i he trobat que no hi havia més veu que la del públic i el clamor de l’Estadi. És interessant com canvia la percepció del joc. He vist que moltes persones es portaven la ràdio i sentien la retransmissió mentre veien el partit *in situ*. Això deu ser l’equivalent futbolístic de la metaliteratura...

Ens pot explicar quina és la seva relació amb el Barça? És vostè futboler des de sempre o ha descobert el futbol gràcies a l’equip de Guardiola, com ha passat a molta gent?
De nen m’agradava jugar al futbol a l’escola i crec que vaig arribar a tenir la meva pròpia samarreta del Barça. Però el cert és que mai he estat molt futboler i que ha estat aquest gran equip, dirigit per en Pep Guardiola, qui m’ha fet redescobrir el joc i l’afició pel Barça.

Vostè viu a cavall de Barcelona i Los Angeles, i allà té l’oportunitat de veure el Barça per televisió. Ho viu amb amics?
El Barça és una mica com l’Esperit Sant: és a tot arreu, i sí, a Los Angeles sovint veiem finals o grans partits amb amics o només la meva dona i jo (ella és la futbolera a casa..., jo no hi entenc gaire, però m’agrada veure un bon partit i estic aprenent a apreciar el bon joc).

Crec que té una anècdota amb un jersei blaugrana el dia de la presentació del seu últim llibre...
Doncs el cas és que el jersei tenia un cert aire blaugrana, pels colors, les ratlles, i més d’un madridista de pro em va qüestionar la meva elecció i em va preguntar si estava fent algun tipus de declaració d’intencions o fent propaganda subliminar... I això que no portava allò de Qatar Foundation, que si no, no sé què hauria pogut passar...

Als seus 47 anys és un escriptor jove però consagrat, que ha arribat al cim de l’èxit i que cada vegada té el repte de millorar

Carlos Ruiz Zafón, a la sala de trofeus que hi ha a la part superior de la Llotja del Camp Nou.

la seva obra anterior, cosa cada cop més difícil. Potser igual que li passa al Barça...
Gràcies per això de jove, però jo fa temps que això de jove no ho tinc tan clar... El Barça té molt més èxit que jo, així que el que faré és preguntar-li al míster com s'ho fa per sortir-se'n amb tanta elegància amb la premsa quan l'escometen amb aquelles preguntes que li fan sovint. El que sí que intento és fer sempre una bona feina i donar el millor que sé i puc als lectors. Passem poc temps en aquest planeta i crec que val la pena que, fem el que fem a la vida, mirem tots de fer-ho el millor possible.

Tinc entès que col·lecciona dracs, com el que porta al seu vestit... D'on li ve aquesta afició?
Bé, Barcelona és ciutat de dracs i jo tinc alguna cosa de drac, així que m'agraden i els col·lecciono des que era molt jove. Té alguna cosa, aquesta bestiola verda, que fulmina els sant Jordis de torn i es menja la princesa que em desperta simpatia i complicitat. Per mi, el 23 d'abril és el dia de "Sant Drac" i jo sempre estic de part dels dracs. A veure si un dia poseu un bon drac del Barça com a mascota.

El que és curiós és que vostè sempre s'ha negat a convertir els seus llibres en pel·lícules, tot i ser un reconegut cinèfil i autor de guions de cinema?
Potser per això mateix, perquè he començat com a aprenent i sé el que passa, i m'estimo més separar el que és la meva obra personal, els meus llibres, d'un procés industrial i col·lectiu que, tot i que és fascinant, és una altra cosa.

Què ens pot dir del seu últim llibre, *El presoner del cel*, la tercera part de la saga del *Cementiri dels llibres oblidats*, després de *L'ombra del vent* i *El joc de l'àngel*?
Doncs que és una nova història que ens porta al món de *L'ombra del vent* amb en Daniel, el Fermín i tota la colla per viure una aventura que ens porta al veritable cor de la intriga d'aquesta saga. És un llibre, crec, per gaudir-ne, per passar-ho bé i emocionar-se amb aquells personatges que ja coneixíem i que ara ens revelen secrets clau que faran que entenguem els altres dos llibres anteriors d'una altra manera.

S'ho ha passat bé? Tornarà al Camp Nou?
M'ho he passat molt rebé i tornaré, segur.

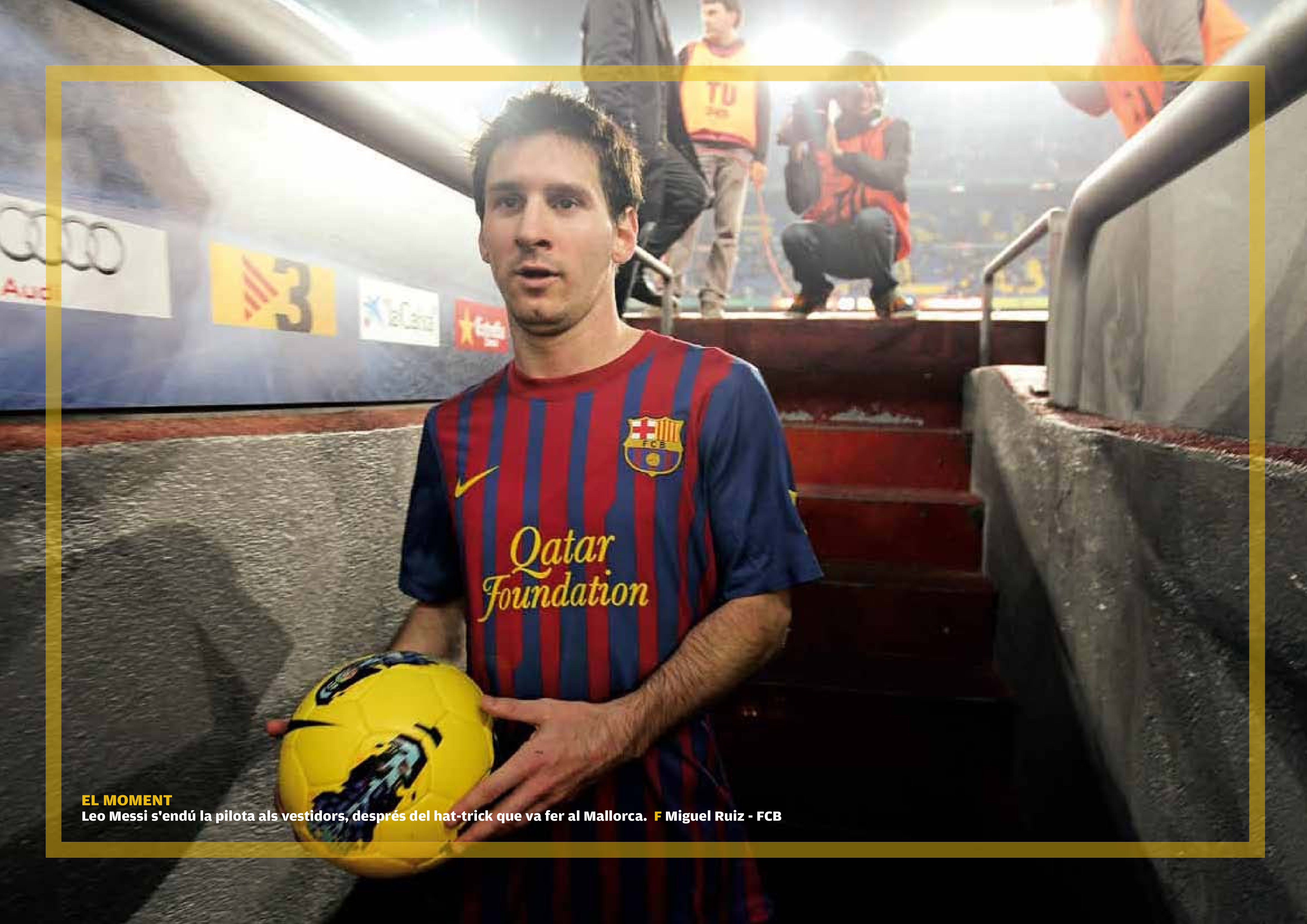
LA POPULARITAT DELS ESCRIPTORS, CREC, ÉS MÉS SUAU I FÀCIL DE PORTAR QUE LA DELS GRAN ÍDOLS DEL FUTBOL

MAI HE ESTAT GAIRE FUTBOLER. HA ESTAT AQUEST GRAN EQUIP, DIRIGIT PER EN PEP GUARDIOLA, QUI M'HA FET REDESCOBRIR EL JOC I L'AFICIÓ PEL BARÇA

VIVÈNCIES COMPARTIDES

La visita a la Llotja tenia un altre al·licient per a Carlos Ruiz Zafón, trobar-se amb un antic company de classe de l'escola dels Jesuïtes de Sant Ignasi de Sarrià, el vicepresident Javier Faus. A tots dos els va emocionar retrobar-se després de tant de temps. "No hem canviat tant!", coincidien a dir tots dos. Carlos Ruiz Zafón, que va néixer el 25 de setembre del 1964 a Barcelona, va estudiar periodisme i va treballar en una important agència de publicitat abans de dedicar-se completament a escriure. "Recordo que fa molts anys, per a un viatge de fi de curs de tercer de BUP o alguna cosa així, un grup de companys de classe vam a anar a Eivissa. Jo vaig compartir un apartament ruïnós amb el Javier Faus i encara recordo que una nit, devien ser les 5 del matí, ell tornava del que m'imagino que seria una nit de disbauxa (ja sé que ara fa cara de senyor molt seriós, i ho és, així que potser venia d'estudiar a la biblioteca..., l'hi haureu de preguntar a ell), i com que s'havia oblidat la clau, va entrar per la finestra i va anar a caure a un llit... *Tiempos aquellos de juventud...*"

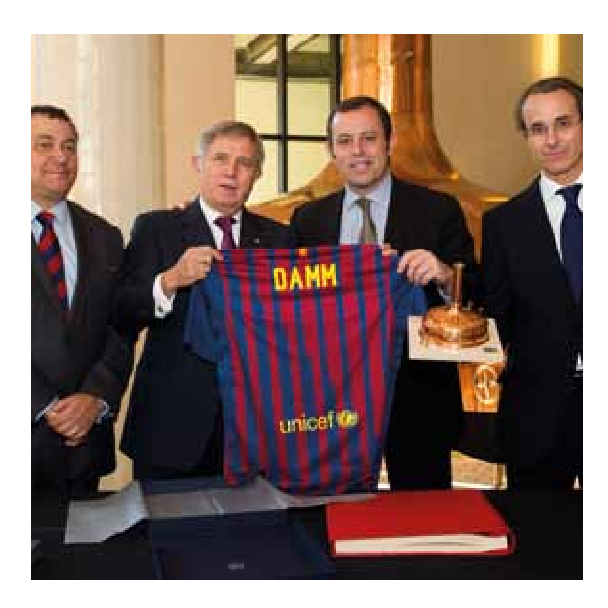

EL MOMENT
Leo Messi s'endú la pilota als vestidors, després del hat-trick que va fer al Mallorca. F Miguel Ruiz - FCB

Europe's
Best Airline
A STAR ALLIANCE MEMBER
JUST LANDED.
FCBARCELONA
més que un club
TURKISH
AIRLINES
PREMIUM PARTNER OF FC BARCELONA
turkishairlines.com

T **Xavier Catalán** **F** **Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB**

Nou acord de patrocini amb Estrella Damm

El FC Barcelona i Estrella Damm van signar un nou acord de patrocini per a cinc temporades més en un acte que es va celebrar a l'Antiga Fàbrica d'Estrella Damm amb la presència d'Enric Crous, director general de Damm, Sandro Rosell, president del FC Barcelona, Javier Faus, vicepresident del Club, i Ramon Agenjo, president de la CF Damm. La renovació de l'acord atorga un cop més a Estrella Damm la categoria de *Premium Partner i Cervesa oficial del FC Barcelona* i es manté així com la marca de cervesa exclusiva del club blaugrana.

Sentit homenatge a l'expresident Suñol

L'expresident Josep Suñol, que va morir assassinat per les tropes franquistes, va rebre un reconeixement institucional per part del FC Barcelona, amb la presència de la presidenta del Parlament, Núria de Gispert; l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, i la vicepresidenta del Govern, Joana Ortega. Sandro Rosell va lliurar a la família un objecte carregat de simbolisme. Es tracta del Trofeu José Suñol, que data del gener del 1930, quan Suñol era president de la Federació Catalana de Futbol i va atorgar aquesta Copa al FC Barcelona com a campió de la cursa d'atletisme de la Jean Bouin.

El primer títol de l'era Cairo

L'estrena de la temporada i el debut de Gaby Cairo a la banqueta de l'equip d'hoquei patins va ser esplèndid. El Barça va guanyar la cinquena Supercopa d'Espanya en la història de la secció en derrotar el Tecnol Reus per 1-5 en una final a partit únic disputat a l'Ateneu de Sant Sadurní. Reinaldo va marcar l'1-0 de penal al minut 13 i, poc després, Álvarez, Gual i el mateix Reinaldo van marcar tres gols més en només tres minuts que situaven un clar 4-0 al marcador. Amb aquest resultat amb el qual es va arribar al descans el títol quedava gairebé sentenciat. A la segona part, un gol del reusenc Raül Marín i un altre del blaugrana Pablo Álvarez van establir el 5-1 definitiu.

Sacoor Brothers, nou col·laborador oficial

El FC Barcelona va signar un contracte amb la companyia Sacoor Brothers com a col·laborador oficial del Club amb l'exclusivitat en la categoria de *Vestit Oficial del FC Barcelona*. Aquest acord, vigent des d'aquesta temporada i que s'estén a la temporada 2012/13, permet que Sacoor Brothers vesteixi els equips professionals de futbol, bàsquet, handbol, futbol sala i hoquei patins. Sacoor ja va ser *Vestit Oficial del FC Barcelona* durant les temporades 2007/08 i 2008/09. Amb aquest acord, Sacoor Brothers obté el títol *FC Barcelona Official Suit Supplier* amb drets d'associació com l'ús de la imatge Barça i poder gaudir de drets publicitaris, de màrqueting i promoció i d'hospitalitat.

LA FUNDACIÓ, CONTRA EL CÀNCER DE MAMA

La Fundació FC Barcelona va donar suport, en el marc del partit FCB-Racing, a *Suma't al Rosa*, la campanya contra el càncer de mama que va organitzar l'Associació Espanyola de Barcelona.

NAVARRO REP LA MEDALLA D'HONOR DE SANT FELIU

L'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, en aprovar una iniciativa popular, va atorgar la medalla d'honor de la ciutat al jugador del Regal Barça Juan Carlos Navarro. L'alcalde Jordi San José va penjar la medalla al jugador blaugrana, que va estar acompanyat per la seva família i els seus veïns de tota la vida.

PARTICIPACIÓ BLAUGRANA A ASPIRE4SPORT

El president Sandro Rosell va encapçalar una delegació del FC Barcelona que va participar en l'Aspire4Sport, un congrés internacional centrat en la indústria de l'esport que es va portar a terme en el centre Dome Aspire de Doha, a Qatar.

'SOM EL QUE MENGEM' ARRIBA AL CAMP NOU

La Fundació va repartir al Camp Nou abans del partit contra el Mallorca tríptics informatius sobre aquesta campanya i va oferir pomes a tots els assistents amb l'objectiu de sensibilitzar sobre els hàbits alimentaris saludables.

VISITA D'ALTS CÀRRECS

En el marc de les reunions que els màxims representants del Club tenen amb institucions i entitats de diferents àmbits, el president Sandro Rosell es va reunir amb Marzena Adamczyk, cònsol general de Polònia a Barcelona, i amb Jassim Mohammad Jaafar, ministre d'Esports de l'Iraq.

PREMI A VÍCTOR SADA

Víctor Sada va ser escollit el millor jugador català en equips d'elit a la Nit del Bàsquet Català que organitza cada temporada la Federació Catalana de Bàsquet. Sada també va ser homenatjat a l'ajuntament de la seva ciutat natal, Badalona, amb motiu de la consecució de la medalla d'or de l'últim Eurobasket de Lituània.

CARLES FOLGUERA, EL MILLOR DIRIGENT PROFESSIONAL 2011

A la gala de la Nit del Dirigent de l'Esport, el director de la Masia, Carles Folguera, va ser distingit per l'Associació Catalana de Dirigents de l'Esport amb el premi com a millor dirigent professional d'aquest any 2011.

ACORD AMB EL COMÚ D'ENCAMP

El FC Barcelona va signar un acord amb el Comú d'Encamp mitjançant el qual els equips de les seccions faran la pretemporada a Encamp.

El Palau acull la marxa Special Olympics

La 14a marxa Special Olympics de Catalunya va finalitzar al Palau Blaugrana, una tradició que es va repetint en les edicions dels darrers anys. La caminada, que reivindica la integració de les persones amb discapacitat a través de l'esport, va reunir unes 2.000 persones, que van sortir des de la plaça Maria Cristina fins a arribar a les dependències del Club, on els esperava una gran festa. El capità de l'equip de futbol sala, Javi Rodríguez, i el d'hanbol, Laszlo Nagy, van ser els padrins dels esportistes Special Olympics-ACELL d'enguany.

Acord amb Intersports

El FC Barcelona i la companyia Intersports, propietat de l'Ajuntament de Pequín, van arribar a un acord estratègic de col·laboració per impulsar l'expansió de la marca Barça i els seus valors al mercat xinès. Una delegació blaugrana, encapçalada pel president Rosell, va viatjar a la Xina, on es van fer trobades amb els alcaldes de Pequín i Xangai, es va visitar la universitat de Pequín, es va assistir a la gala d'una fundació xinesa de persones amb discapacitats i es va tancar un acord amb Tencent, principal proveïdor de serveis d'Internet a la Xina.

Conveni amb l'Agència Estatal Antidopatge

El president del FC Barcelona, Sandro Rosell, i el director de l'Agència Estatal Antidopatge (AEA), Francisco Javier Martín del Burgo Simarro, van signar un conveni de col·laboració per difondre i fomentar els valors de l'esport net en la formació esportiva, així com conscienciar dels perjudicis del dopatge i protegir la salut de l'esportista. Aquest conveni és fruit de l'esforç de les dues institucions per fomentar aquests valors. En el cas del FC Barcelona, el Dr. Jordi Monés, directiu responsable de l'Àrea Mèdica, ha estat qui ha liderat aquest projecte des de l'inici del mandat de la Junta Directiva.

Campanya per eradicar la pòlio

Coincidint amb el Dia Mundial de la Pòlio, la Fundació FC Barcelona i la Fundació Bill & Melinda Gates van llançar un vídeo de sensibilització sobre aquesta malaltia. Hi van participar el president Sandro Rosell, l'entrenador Pep Guardiola i l'empresari i filantrop Bill Gates, que va lluir la samarreta del Barça. Abans del partit contra el Sevilla, els jugadors del primer equip també van sortir al terreny de joc amb una samarreta amb l'eslògan *End Polio* i el número 99, corresponent al percentatge d'eradicació de la malaltia. En una de les pantalles de Times Square de Nova York es va poder veure una fotografia de l'acord entre el Barça i la Fundació Gates.

Acord de renovació de patrocini amb Audi

El FC Barcelona i Audi van signar l'acord de renovació de patrocini que unirà les dues entitats fins al 2014. Amb aquest nou acord Audi passa a ser Premium Partner i la relació entre les dues entitats assoleix una nova dimensió internacional, ja que la marca alemanya serà també a partir d'ara cotxe oficial del FC Barcelona en qualsevol part del món. Fruit d'aquest acord, els jugadors del primer equip de futbol van rebre a la Ciutat Esportiva Joan Gamper els seus nous vehicles Audi per a la temporada 2011/12.

Seiko lliura els seus rellotges al primer equip

L'empresa japonesa Seiko va fer el lliurament del rellotge oficial del FC Barcelona als jugadors i el cos tècnic del primer equip. Seiko és des d'aquest any el soci oficial de rellotges del Club. Els components de l'equip blaugrana van rebre l'Sportura FC Barcelona Chronograph, un rellotge amb l'escut del Barça a l'esfera en un acte celebrat a la Ciutat Esportiva Joan Gamper, on van assistir directius i executius de Seiko Watch Corporation. El vicepresident de Seiko va ser l'encarregat de fer l'entrega als quatre capitans de l'equip i al tècnic Pep Guardiola.

Premi a la fidelitat a uns colors

Un total de 850 socis de l'entitat barcelonista van ser convocats en un dels actes més emotius de la temporada: el lliurament de les insígnies d'argent en reconeixement a la fidelitat pels seus 25 anys com a membres del Club. El vicepresident de l'Àrea Social Jordi Cardoner, juntament amb el vicepresident Josep M. Bartomeu i els directius Antoni Freixa, Eduard Coll, Pilar Guinovart i Joan Bladé van ser els encarregats de lliurar les insígnies al mateix Camp Nou. A més, coincidint amb el partit de Lliga davant el Rayo Vallecano, el president Sandro Rosell va lliurar quatre insígnies d'or i brillants a quatre socis que celebraven els seus 75 anys d'antiguitat al Club.

Espai multimèdia de la Fundació al Museu

La Fundació FC Barcelona va inaugurar el seu nou espai al Museu FC Barcelona President Núñez, que es troba ubicat a la primera planta d'aquesta instal·lació. Es tracta d'una àrea de 90 metres quadrats, dividida, bàsicament, en tres parts: a l'entrada de l'espai, cinc cubs blaugrana que es troben repartits a terra, simbolitzen els valors de l'esport que serveixen de guia a la Fundació en l'aplicació dels seus projectes; un taulell retroil·luminat de gairebé 10 metres, de forma ondulada, ofereix informació sobre la Fundació i cadascun dels seus projectes, i una projecció audiovisual ofereix imatges simultànies sobre 37 cubs apilats davant la paret.

MOR L'EXJUGADOR RICARD LLEBARIA

L'exjugador Ricard Llebaria va morir a l'edat de 83 anys. Va jugar cinc partits amb el primer equip la temporada 1950/51 i, posteriorment, entre el 1990 i el 2003, va ser tresorer de l'Agrupació Barça Jugadors.

CAMPIONS DE LA LLIGA CATALANA DE VOLEIBOL

El primer equip de voleibol del FC Barcelona es va proclamar campió de la Lliga Catalana de voleibol. El conjunt de Sergi Bosch va revalidar el títol aconseguit la temporada anterior.

XAVI PASCUAL, EL MILLOR TÈCNIC DE L'ACB

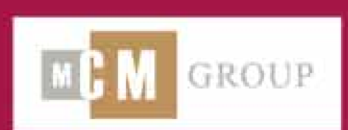
L'entrenador del Barça Regal Xavi Pascual va rebre el premi de millor entrenador de l'ACB de la temporada 2010/11. Aquest és el tercer guardó consecutiu del tècnic barcelonista.

ACORD AMB MEDIAPRO

El FC Barcelona va formalitzar un acord amb el Grup Mediapro per cedir els seus drets audiovisuals i radiofònics per a la temporada esportiva 2014/15. Aquest grup de comunicació audiovisual també ha assumit la producció, l'explotació i la difusió del canal Barça TV.

MOLTES GRÀCIES
per la vostra col·laboració!

El premi Aldo Rovira per a Messi

Per segon any consecutiu Leo Messi va rebre el premi Aldo Rovira com a millor jugador del Barça de la temporada 2010/11. El premi l'atorga un jurat format per directors i caps d'esports de diferents mitjans de comunicació catalans. El premi Aldo Rovira es va crear el 2010 en memòria del fill de l'exdirectiu del Barça, Josep Lluís Rovira, que va morir en un accident de trànsit el 2009. Els fills i la dona d'Aldo Rovira van ser els encarregats de fer el lliurament del premi a Leo Messi a la Ciutat Esportiva Joan Gamper.

Pelegrinatge a Montserrat del futbol formatiu

Els equips del futbol formatiu del Club van fer una visita extraesportiva a Montserrat, on van ser rebuts pel prefecte Sergi d'Assis. Els entrenadors, auxiliars i membres de la comissió esportiva de cada equip del planter van acompanyar els jugadors en una visita liderada pel directiu responsable del futbol formatiu, Jordi Mestre, pel director de la Masia, Carles Folguera, així com de Guillermo Amor i Albert Puig, màxims responsables del planter blaugrana. A la basílica de Santa Maria també hi era present l'Escolania de Montserrat.

Supercampions ACB

El Barça Regal va guanyar la Supercopa ACB per tercera vegada. El partit de semifinals contra el Reial Madrid es va decidir en els darrers minuts. L'equip blanc dominava per 60-65 al minut 36, però una reacció extraordinària del Barça amb un parcial de 10-0 va capgirar el resultat. Al final, el Barça va acabar guanyant per 74-70. D'altra banda, la final contra el Caja Laboral va tenir un desenllaç similar. Després d'uns tres primers quarts força igualats, el conjunt basc va agafar un avantatge al marcador de set punts (58-65) al minut 33. El Barça, però, va reaccionar i amb un primer parcial de 13-0 va capgirar el resultat (71-65). Les diferències van anar augmentant fins a arribar a un parcial impressionant de 22-4 que va deixar sentenciat el partit. L'equip de Pascual va acabar guanyant per 82-73 i Juan Carlos Navarro, amb 24 punts, va ser designat l'MVP del torneig.

LA FUNDACIÓ I INIESTA SE SUMEN A 'UN JUGUETE, UNA ILUSIÓN'

La Fundació del Club i Andrés Iniesta van donar suport a aquesta campanya impulsada per RNE i la Fundació Crecer Jugando, que té l'objectiu d'enviar joguines a milers d'infants que viuen en zones desafavorides de l'Amèrica Llatina, l'Àfrica i el Pròxim Orient.

RENOVACIÓ DE COBEGA

El FC Barcelona i Cobega van arribar a un acord per renovar el contracte de patrocini fins a la temporada 2012/13, amb opció a una més. Fruit d'aquest acord, l'empresa distribuïdora es converteix en *partner* oficial del Club.

L'FCB ESCOLA DE VARSÒVIA I DE SEÜL, EN MARXA

La primera FCB Escola d'Europa, l'FCB Escola de Varsòvia, va engegar amb la presència de 2.000 persones en el primer dia de classe. També es va fer la presentació de l'FCB Escola de Seül, el primer centre que tindrà el Barça a Corea del Sud i que acollirà un total de 250 nens.

XAVI GUANYA EL PREMI BARÇA FANS

El migcampista Xavi Hernández va rebre el guardó com a futbolista més destacat de la temporada 2010/11 amb més de 500.000 vots procedents de les enquestes de la comunitat oficial en línia dels seguidors del FC Barcelona.

Humilitat i treball en silenci

Eduard Coll és conscient que sempre cal pensar com millorar. Amb la discreció com a bandera aplica aquesta filosofia al Barça. La secció d'handbol és la nineta dels seus ulls

T Marc Parramon F Àlex Caparrós - FCB

La seva irrupció al món de l'esport va ser sobre rodes, practicant l'hoquei patins a l'escola Claret de Barcelona. Eduard Coll i Poblet (Barcelona, 1957), directiu del FC Barcelona, està adscrit a l'Àrea Social i a l'Àrea Esportiva, on és el màxim responsable de l'handbol. A més, és president de la Comissió de Disciplina del Club. Ara que ja s'ha tret els patins, tan habituals en la seva infància, continua gestionant els seus reptes sobre rodes. A aquest culer nascut vuit mesos abans de la inauguració del Camp Nou, responsabilitats no n'hi falten, i ganes d'assumir-les amb rigor i modèstia, tampoc.

Coll està casat i té una filla i un fill. És un advocat especialitzat en dret laboral i ens rep al seu despatx del passatge Méndez Vigo de Barcelona, on té la seu el seu gabinet professional. Tot just començar l'entrevista, comentem que en aquest entranyable racó de l'Eixample barceloní el destí de Coll ha dibuxat un triangle màgic. El 21 de gener del 1957, Coll va néixer a la Clínica Maternal Santa Madrona, antigament ubicada a dalt de tot d'aquest passatge. El seu bufet professional ocupa, en l'actualitat, el número 1 d'aquest carreró ajardinat. I just davant d'aquest edifici, en el número 4, es trobaven les oficines del FC Barcelona entre els anys 1941 i 1960, un espai que fins l'any 75 va ser la seu de les taquilles del Club. Si es mira sobre el plànol de la ciutat la, diguem-ne, geometria blaugrana, ha tirat les línies d'un triangle que uneix passat, present i futur en la vida de Coll i del Barça.

"Des dels 4 anys que vaig al futbol", ens comenta mentre recorda les tardes que passava al lateral del Camp Nou, menjant

A l'esquerra, Eduard Coll al seu despatx professional. A sobre, al Palau Blaugrana amb tots els membres de la plantilla del FC Barcelona Intersport.

l'entrepà, acompanyat pels seus oncles, que eren qui el duien a veure el Barça. D'aquella època recorda que la impotència era una habitual companya de viatge en els trajectes de retorn a casa. "Jo hi era, a l'estadi, el dia de l'afer Guruceta". Amb el seu tarannà tàcit i, alhora resolt, assegura que en aquelles èpoques d'infortuni "ens feien passar moments molt injustos".

"A la vida, però, si ho vols, es pugen totes les muntanyes i se salten totes les tanques", continua dient. I és que Coll ha fet de l'esforç i la tenacitat les vies per on transcorre el seu trajecte vital. D'avi i pare joiers, va posar-se a estudiar dret, donant un cop de timó a la tradició familiar. Des de fa vint anys dirigeix Coll Advocats, on té un equip humà que qualifica com el seu "tresor".

"ÉS UN SOMNI TREBALLAR PER FER MÉS GRAN I UNIVERSAL EL BARÇA"

El 28 de maig del 2011 no va ser a l'estadi de Wembley; estava a Colònia amb l'equip d'hanbol, com a màxim responsable d'aquesta secció, en el tram final de la Final Four. "Sí o sí, havia de ser a Colònia. I si torna a passar, me n'aniré amb l'handbol, és una qüestió de responsabilitat. El que és més important és que el Barça jugui moltes finals i les guanyi". La humilitat i el treball silenciós són els pilars de la seva personalitat fins al punt que "preferiria passar desapercebut i que la gent no em recordés, perquè això significaria que la feina ha estat ben feta".

El 1992 va ser assessor jurídic de la cerimònia d'inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona 92', on es va encarregar de la supervisió de tots els contractes de les persones que hi van treballar. Fan de Fusté, Migueli, Rexach, Cruyff, Maradona, Romário, i molts d'altres, però especialment de l'actual equip, aquest culer que ha recorregut els Pirineus practicant esquí gaudeix ara de l'agilitat de la cintura de Messi: "És una sort immensa ser directiu amb aquesta plantilla. És un somni treballar per fer més gran i universal el Barça". De mirada serena i gest tranquil, assegura que "en un club com el Barça hem de pensar sempre en com millorar". Ampliar la Ciutat Esportiva per fer més fàcil la feina de les seccions i dur a terme l'Espai Barça són dos dels seus somnis. Quan se li pregunta per què ha assumit l'encàrrec de ser directiu, contesta que ho fa per "sentiment i estimació al Club i també per responsabilitat".

UN MÉS DE L'EQUIP

El soci 43.399 voldria que el dia tingués més hores per poder dedicar-les al Barça. Intenta esgarrapar temps a la seva agenda per assistir a tots els actes socials de l'Entitat que pot i, alhora, presideix la Comissió de Disciplina del Club, que qualifica com "una gran responsabilitat".
Com a màxim responsable del Barça Intersport, manté amb els seus integrants un estreta relació. "Em sento un més de l'equip", assegura. Per això ha escollit fer-se una foto al Palau per a aquest reportatge. "Tenim uns grans professionals, però encara són millors com a persones". Coll, doncs, lluita pels seus, també pel planter, somia veure un Palau ple i rumia i acumula idees per aconseguir-ho. "El Barça ha de tenir sempre el Palau ple i animant l'equip que li aconsegueix els títols i que ens fa més grans".

El TDAH i l'esport

El TDAH és un trastorn del comportament caracteritzat per un nivell d'impulsivitat, activitat i atenció no adequats a l'edat i que afecta un 10% dels nens. L'esport, bon complement al tractament

Dificultat per enllestir una feina, manca de persistència en la realització de tasques llargues o baix rendiment escolar són alguns dels símptomes visibles en nens amb TDAH (trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat). Entre un 5 i un 10% de la població infantil i juvenil pateix aquest trastorn per dèficit d'atenció, que es pot combinar amb símptomes d'hiperactivitat, i que en menor mesura també pot afectar la població adulta. Malgrat la complexitat d'aquesta patologia, està demostrat que l'esport és molt efectiu per complementar el tractament convencional i farmacològic contra el TDAH. En aquest sentit, un bon diagnòstic ajudarà l'especialista a determinar quines disciplines són les més adients per complementar el tractament en funció de cada pacient.

SÍMPTOMES: FALTA D'ATENCIÓ I MANCA DE CONTROL DELS IMPULSOS

El TDAH és un trastorn neuroconductual (neurobiològic) causat per factors genètics i ambientals molt relacionats entre si. En el cervell d'aquests pacients s'observa una disfunció en l'acció reguladora que s'encarrega de connectar les neurones amb altres neurones o cèl·lules. Els afectats per aquesta malaltia crònica pateixen un dèficit d'uns determinats neurotransmissors en la seva acció reguladora, de manera que el control dels impulsos en pot quedar afectat.

Els nens amb TDAH acostumen a patir dues classes de símptomes, tot i que aquests poden aparèixer conjuntament o bé de manera aïllada. D'una banda, hi ha un símptoma que afecta l'atenció, concretament la dificultat per sostenir la concentració sobretot en activitats amb pocs estímuls per ells, i, d'altra banda, una manca de control sobre els impulsos. Generalment, ambdós símptomes es veuen agreujats durant la realització d'activitats que exigeixen més esforç mental sostingut o que tenen una falta d'atractiu especial per al nen.

LES DISCIPLINES INDIVIDUALS, PREFERIBLES A LES COL·LECTIVES

Tot i que aquesta malaltia s'ha de tractar especialment cas per cas, en els darrers temps s'ha comprovat que l'esport pot ser beneficiós per als nens i nenes amb TDAH. Tot i que els pacients pateixen dificultats motores que impedeixen un desenvolupament correcte quan fan activitat física, el mateix exercici assegura un alliberament de substàncies que redueixen la tensió i, alhora, milloren les relacions socials i emocionals de la persona que pateix el TDAH. En aquest sentit, els esports individuals són generalment els més recomanables, ja que aquests aconsegueixen més atenció dels entrenadors i els nens afectats únicament han d'estar atents al seu paper en el joc. Per exemple, l'esgrima, la natació, el tenis o l'atletisme, amb totes les seves disciplines, són pràctiques esportives que constitueixen un bon complement per al tractament farmacològic necessari, que farà del TDAH una malaltia crònica però compatible amb una vida quotidiana convencional.

Coordinació Cristina Cañaveras i Francesc Orenes
Assessors Dr. Lluís Til, Dr. Franchek Drobnic i Dr. Santi García Torrel (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Miguel Ruiz - FCB, Àlex Caparrós - FCB

TRACTAMENT PER AL TDAH

Sens dubte, l'esport ja es pot considerar una part important per ajudar al tractament del TDAH, però encara és fonamental un tractament farmacològic eficaç, amb temps i constància, basat en estimulants que aconsegueixin modificar els símptomes d'aquesta malaltia. En el cas dels esportistes que estan en període de formació i tenen un gran nivell de rendiment, alguns tractaments per combatre aquesta malaltia poden donar positiu en els controls antidopatge. Per tant, l'especialista ha de valorar la possibilitat d'escollir altres alternatives terapèutiques com ara la psicologia i la psicopedagogia.

Els jugadors d'un equip del planter del Barça reben les instruccions dels seus entrenadors.

El còmplice somriure de Van Gaal

Michael Reiziger va ser un habitual en la defensa del Barça del 1997 al 2004. Entre d'altres coses, els tècnics valoraven la seva professionalitat i els companys, l'harmonia que desprenia

T Jordi Clos
F Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

Es va donar a conèixer en el meravellós Ajax de mitjans dels 90 que va dominar fugaçment el Vell Continent. Michael Reiziger ocupava el costat dret de la rereguarda del conjunt que dirigia Louis van Gaal, campió de la Copa d'Europa del 1995. El seu regnat va durar poc perquè després de l'èxit es va produir una diàspora de titulars, entre ells Reiziger, que va fitxar per l'AC Milan.

Tot i formar part d'una generació de futbolistes amb molta classe sorgits del planter *ajacied* i cultivar-se en un futbol ofensiu, no brillava per la seva tècnica, ni tampoc trepitjava constantment la línia de fons. El seu era un perfil més defensiu. Per la seva disciplina, velocitat i polivalència –també podia actuar per l'esquerra o de central–, Van Gaal hi confiava plenament. L'exdefensa confessa: "El 1997, abans que es fes oficial la incorporació de Van Gaal, l'Ajax jugava a Torí contra la Juve i va aprofitar per preguntar-me si volia anar amb ell al Barça". Aquell mateix estiu es presentava al Camp Nou, avalat pel nou tècnic i vist amb un cert recel pels seguidors, que el consideraven una amenaça per a l'alineació del carismàtic Chapi Ferrer.

EL SEU MILLOR RECORD ÉS LA FINAL DE COPA, EN QUÈ MARCA UN PENAL

Efectivament, Reiziger es convertiria en l'amo i senyor del carril dret del Barça de Van Gaal, un equip amb més accent holandès que mai i que va guanyar dues Lligues i una Copa en els dos primers anys. Precisament, la final de València contra el Mallorca és el seu millor record, ja que va ser un dels anotadors en la tanda de penals decisiva. Ho recorda amb sentit de l'humor: "Ja podien haver acabat abans! Era la mort sobtada i vaig xutar-lo com ho feia sempre, per la dreta. Tenia la confiança que entraria. Sí, va ser el meu únic gol oficial, però en vaig marcar molts i de molt bonics en els entrenaments!".

Van ser uns títols, de la mà d'un bon futbol, forjats en un entorn enrarit. "Crec que es van valorar, encara que sí que és cert que sempre hi va haver un conflicte entre Van Gaal i la premsa. Ara bé, entre la gent i els jugadors hi havia sintonia. L'afició del Barça sempre tracta molt bé els futbolistes, perquè lluiten pel seu club", assegura l'internacional holandès. Al mateix temps, lamenta que aquell equip mai triomfés a la Champions: "Pels jugadors que teníem, a Europa no vam fer gaire cosa, i quan en vam tenir l'ocasió, era en la tercera temporada (1999/00). Va ser estrany perquè aquell any vam jugar millor que en els dos anteriors i no vam guanyar res". Això suposaria la fi de la primera era de Van Gaal a la banqueta del Barça, un adéu compartit amb el president Josep Lluís Núñez.

Aleshores, s'iniciaria una etapa fosca en l'aspecte esportiu. De totes maneres, Michael Reiziger mai va perdre l'alegria. Pep Guardiola, en el llibre *La meva gent, el meu futbol* (2001), escrivia: "Veig en ell el tipus de jugador que, cada dia, espero trobar quan arribo al vestidor del Barça. Mai fa una mala cara. Mai està enfadat. (...) Reiziger, en els moments durs, sempre té un somriure de complicitat que beneficia el grup". Des de Serra Ferrer fins a Antic, tots els entrenadors d'aquella època van apostar per la seva versatilitat defensiva i capacitat de marcatge. També Van Gaal, en un breu segon pas per l'Entitat.

En l'últim curs de blaugrana, el 2003/04, va viure en primera persona la renaixença culer liderada per Frank Rijkaard, des de la banqueta, i per Ronaldinho a la gespa. Reiziger defineix el brasiler així: "Era un fenomen, un màgic. I això que encara no era el seu millor any. El que feia a l'entrenament i els partits era increïble. Marcava les diferències i tenia una personalitat sempre positiva". El punt d'inflexió, però, va ser a partir del gener. "Els primers quatre o cinc mesos tampoc van ser

L'holandès, conduint l'esfèrica, la temporada 2001/02.

1997 2011

A la imatge de l'esquerra, Michael Reiziger poc després del seu fitxatge pel Barça. A la dreta, l'holandès posa per a la REVISTA BARÇA just davant del Camp Nou.

Les dades de l'Ex...

NOM Michael Reiziger

DATA DE NAIXEMENT 3-5-1973

LLOC Amstelveen (Holanda)

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP
1997-2004

POSICIÓ Defensa

PARTITS JUGATS 255

PALMARÈS
2 Lligues (1998 i 1999),
1 Copa del Rei (1998)
1 Supercopa d'Europa (1998)

TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL
Volendam (1992/93), Groningen (1993/94), Ajax (1994/96), Milan (1996/97), Barça (1997/04), Middlesbrough (2004/05) i PSV (2005/07)

gaire bons. Amb l'arribada d'Edgar Davids, l'equip va canviar moltíssim, pressionàvem més i teníem més força al mig del camp. Va ser clau, la peça que faltava al puzzle".

El juny del 2004, Michael Reiziger va decidir posar el punt i final a la seva trajectòria al Barça i va emprendre l'aventura que sempre havia somiat a la Premier League. Però no el va acompanyar la sort al Middlesbrough. Ni el clima del nord d'Anglaterra. El seu últim equip seria el PSV Eindhoven, més a prop de casa seva —malgrat que vivia a Anvers (Bèlgica)— i amb menys pressió. El 2007 les molèsties físiques el van obligar a deixar el futbol.

"El primer que vaig fer un cop retirat va ser trucar a les mudances i que m'ho portessin tot a Barcelona", apunta. Des d'aleshores resideix amb la seva família a Gavà. Es va prendre un temps de reflexió i va decidir treure's el carnet d'entrenador. Les pràctiques les va portar a terme a l'Ajax, al costat de Frank de Boer, i ara se sent preparat per assumir el timó. Sovinteja el Camp Nou i el Miniestadi, i espera el moment amb una filosofia de futbol, i de vida, inalterable: "Cada dia és una nova oportunitat i s'ha d'aprofitar. Sempre s'ha de ser positiu".

A l'esquerra, el defensa peruà Héctor Chumpitaz, capità de la selecció americana, posa amb el trofeu conquerit. A la dreta, el blaugrana Asensi controla la pilota.
Sobre aquestes línies, la selecció europea al complet.

Plèiade d'estrelles a l'Estadi

El 31 d'octubre del 1973 el Camp Nou va ser l'escenari del I Dia Mundial del Futbol, un partit organitzat per la FIFA entre les seleccions d'Amèrica i Europa

La banqueta de la selecció europea, amb el doctor Joaquim Cabot i Ladislau Kubala.

T Manel Tomàs F Arxiu Seguí - FCB

Va ser una gran festa del futbol mundial i l'escenari no podia ser millor. A les 20.30 hores d'aquell dimecres Eurovisió i l'OTI van transmetre aquest partit entre Europa i Amèrica, organitzat per la FIFA amb fins benèfics. Després de noranta minuts de futbol trepidant i sense complexos el resultat va ser d'empat a quatre, amb gols d'Eusebio, Keita, Asensi i Jara per part dels europeus, i Sotil, Cubillas, Brindisi i Chumpitaz pel bàndol americà, que es va adjudicar el trofeu en joc a la tanda de penals.

Aquella nit les estrelles van brillar al Camp Nou. Un repàs als noms portarà alguns records als afeccionats de certa edat. L'equip europeu estava format per Viktor (Iríbar), Krivocuka (Kapsi), Sol (Dimitru), Paulovic, Fachetti, Keita (Nene), Eusebio (Odermatt), Asensi, Bene (Edström), Cruyff (Pirri) i Jara. El seleccionador era el gran Ladislau Kubala, que en aquella època dirigia la selecció espanyola. Pel combinat americà es van alinear Santoro (Carnevali), Wolf (Arrúa) (Morena), Pereira, Chumpitaz, Marco Antonio, Espárrago, Brindisi (Laso), Cubillas (Borja), Paulo César (Caszely), Sotil (Ortiz) i Rivelino. L'argentí Omar Sívori era el seu entrenador.

Hi van participar tres jugadors barcelonistes, com eren l'holandès Johan Cruyff (que tres dies abans havia debutat en partit oficial al mateix Camp Nou), l'alacantí Juan Manuel Asensi, per la selecció europea, i el peruà Hugo Sotil, pel combinat americà. Justament des d'aquella temporada 1973/74 els equips espanyols podien alinear als seus rengles dos estrangers, com eren Keita i Jara (València), Carnevali (Las Palmas), Arrúa (Saragossa), Espárrago (Sevilla) i Caszely (Llevant). També van jugar els nacionals Sol (València), Iríbar (Athletic de Bilbao) i Pirri (Reial Madrid).

La idea de la FIFA era portar a terme aquest esdeveniment del futbol mundial cada any a un escenari diferent (l'any 1974 havia de ser al Perú), però tanmateix ja no es va tornar a celebrar. Val a dir que l'afecció barcelonista no va respondre gaire i només 25.000 espectadors es van donar cita al Camp Nou. Aquesta circumstància va decebre força els mitjans informatius, fins al punt que es va publicar que això demostrava que a Espanya, en lloc d'afecció pura al futbol, hi havia més aviat passió bruta i partidisme insà.

EN L'ANUNCI D'AQUEST PARTIT JA ES VA DIR: "EL BARÇA ÉS MÉS QUE UN CLUB"

En qualsevol cas, aquell esdeveniment va deixar una curiositat històrica, ja que va ser aleshores quan es va començar a popularitzar la frase "el Barça és més que un club" que havia pronunciat el president blaugrana Narcís de Carreras en el seu primer discurs de gener del 1968. Aquesta sentència es va poder llegir a l'anunci del I Dia Mundial del Futbol que es va publicar a la premsa esportiva el 29 d'octubre del 1973. Val a dir que va reeixir.

Contra els esperits separatistes

El primer partit a Les Corts després de la guerra es va jugar el 29 de juny del 1939. També es va celebrar un estrambòtic acte d'exaltació franquista

T Manel Tomàs F Arxiu FCB

El darrer matx disputat a l'estadi barcelonista abans de l'entrada dels soldats franquistes a la Ciutat Comtal s'havia disputat el 8 de gener del 1939 entre els equips reserves del Barça i el Martinenc, amb unes desèrtiques grades de les Corts com a mut testimoni. Pocs dies després, el 26 de gener, Barcelona queia en poder de Franco.

Acabada la Guerra Civil, tots les reticències del nou règim dictatorial van caure sobre el FC Barcelona, una entitat que era considerada pràcticament com un cau de separatistes. Així, el 19 de març un setmanari esportiu va proposar canviar al Barça els colors blau i grana pels de la bandera espanyola i que el seu nom fos reemplaçat pel de CF España. A més, entre el 18 de maig del 1939 i el 9 de febrer del 1940 la policia va obrir una fitxa al FC Barcelona amb la finalitat d'investigar les activitats clandestines dels seus socis.

Després de sis mesos de completa inactivitat, el dijous 29 de juny del 1939 el camp de les Corts va tornar a obrir les portes. Tota la parafernàlia era del més pur estil franquista: una gegantina faixa amb els colors de la bandera espanyola cobria la barrera que separava el públic del camp, mentre que a les grades onejaven la bandera *rojigualda*, la de la Falange i la del Requeté. La sacada d'honor la va fer Carmen Álvarez Arenas, filla del general Eliseo Álvarez Arenas, cap dels Serveis d'Ocupació de Barcelona. Després es va jugar un estrany partit amistós entre una selecció espanyola amb els colors del Barça i l'equip juvenil de l'Athletic Club de Bilbao, amb victòria dels primers per 9-1.

L'ACTE VA ESTAR PLE D'AMPUL·LOSOS DISCURSOS AL GUST DE LA NOVA ÈPOCA

Però el més delirant havia tingut lloc abans de començar el partit, quan es va fer una surrealista cerimònia per "*purificar el campo de los malignos espíritus separatistas*". Els discursos van ser força ampul·losos, molt al gust de la nova època dictatorial. El capità de la Guàrdia Civil Manuel Brabo Montero va dir que al Barça, "*por haberlo combatido y odiado, le quería por verlo ahora limpio, pulido y renovado*", abans de posar-se de genolls tot cridant: "*¡Quiéreme, porque te quiero!*" Per la seva banda, l'escriptor feixista Ernesto Giménez Caballero va indicar que aquell acte "*sellaba la vuelta del club decano al redil unitario, en un momento en que el aire olía a flores y a imperio*". Per al Barça començaven uns temps molt difícils.

L'ENIGMA ANTERIOR

QUIN DIA ES VA FER UN EXORCISME AL CAMP DEL BARÇA?

LA PISTA
Feia sis mesos que no s'hi jugava cap partit

LA SOLUCIÓ
29 de juny del 1939

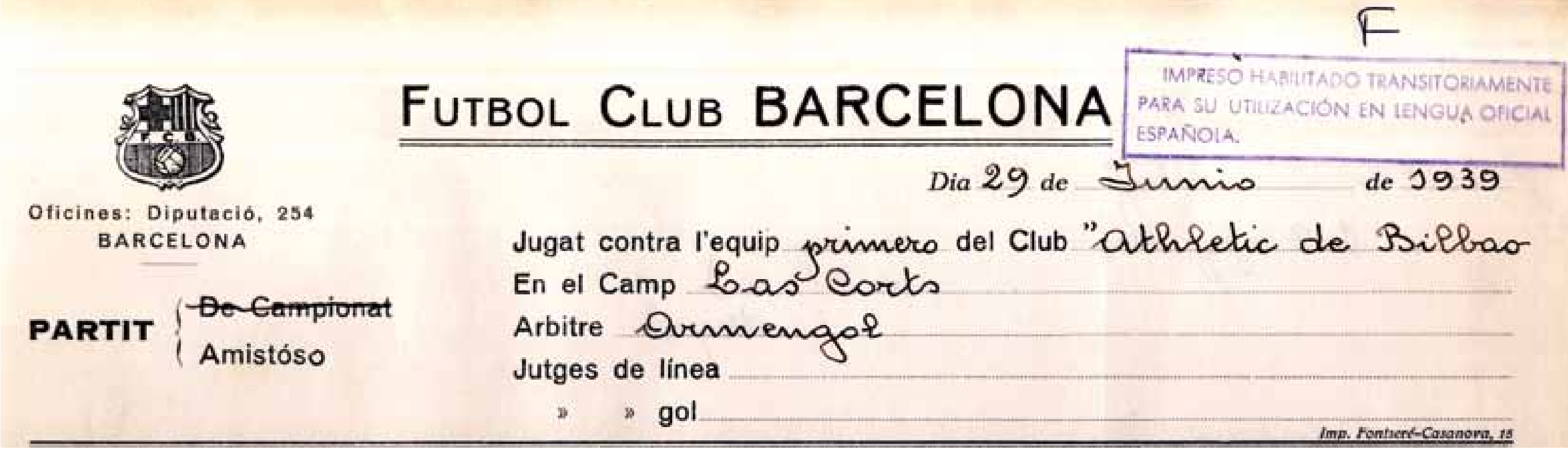
NOM DEL GUANYADOR
Nicolás Sanz Miguel
Soci núm.: 89717

Rebrà una samarreta signada pel seu jugador preferit.

A l'esquerra, la filla del general Eliseo Álvarez Arenas fa la sacada d'honor en presència dels capitans de l'Athletic Club i del Barça, Gorostiza i Franco, i de l'àrbitre Armengol.
A dalt, el combinat espanyol que lluïa els colors blaugrana. Només Nogués, Babot, Virgós, Franco i Estrada pertanyien al FC Barcelona.

L'ÚS DEL CATALÀ, PROHIBIT OFICIALMENT

Un decret del 16 de febrer del 1939 havia prohibit l'ús públic del català, però l'imprès oficial del Club on es van escriure les dades tècniques del partit de reobertura de les Corts era en aquest idioma. Per sortir del pas es va posar un segell que especificava que el document s'havia habilitat per ser utilitzat en castellà. Curiosament, al Llibre de Caixa del Club, que era manuscrit, el comptable va escriure en català fins al 28 de gener, dos dies després de l'ocupació de Barcelona. Assabentat de la seva errada, el dia 31 el Barça ja portava els comptes en castellà.

F

IMPRESO HABILITADO TRANSITORIAMENTE PARA SU UTILIZACIÓN EN LENGUA OFICIAL ESPAÑOLA.

FUTBOL CLUB BARCELONA

Oficines: Diputació, 254
BARCELONA

Dia 29 de Junio de 1939

PARTIT ~~De Campionat~~ Amistóso

Jugat contra l'equip primero del Club "Athletic de Bilbao
En el Camp Las Corts
Arbitre Armengol
Jutges de línea
» » gol

Imp. Fontseré-Casanova, 15

EL NOU ENIGMA

QUIN JUGADOR BARCELONISTA VA TORNAR A FER DE PAGÈS QUAN VA DEIXAR EL FUTBOL?

LA PISTA
Va néixer a una localitat actualment molt vinculada al Barça.

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

El Barça, de ben a prop

'+CLUB'

+Club és el nou programa setmanal que vol donar més visibilitat als temes i notícies que més afecten els socis, les penyes i la massa social del FC Barcelona. El programa, de caràcter informatiu, també inclou petits reportatges amb temàtica social. Amb la presentació de Míriam Nadal, s'emet cada dijous a les 21.30 hores i es reemet en diferents franges horàries.

DIJOUS A LES 21,30 H

'EL MARCADOR'

Si juga el Barça, teniu una cita amb *El Marcador*. Abans i després dels partits del primer equip en aquest programa s'analitza, des d'una hora abans, tot el que envolta el matx. Xavi Rocamora condueix aquest espai, en companyia de Sandra Sarmiento, que també compta, en el postpartit, amb les reaccions dels protagonistes a la Zona Mixta i a la sala de premsa. Si el partit es juga a casa, els cracs del Barça ofereixen les seves reflexions al mateix plató.

Aquest Nadal: els millors regals blaugrana!

Tenyeix de blaugrana aquestes festes portant l'emoció i passió dels nostres colors amb un regal Barça.

Bosses exclusives Campions de Lliga 2010/11 i Champions 2011!

Aquest Nadal sorprèn els teus amics i familiars amb unes exclusives bosses fetes mitjançant les lones publicitàries commemoratives dels títols guanyats la temporada passada: Campions de Lliga 2010/11 i Campions Champions 2011.

Ara a la FCB Megastore trobaràs aquesta edició limitada de 650 bosses, cadascuna de les quals té un disseny exclusiu. Un regal perfecte per formar part de la història recent del Barça recordant un altre gran any de títols.

Edició limitada

www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Abonament MVP 12: Gaudeix del millor bàsquet del Palau al millor preu

Per als amants del bàsquet i el Barça Regal en particular, el FC Barcelona ofereix l'Abonament MVP 12, que permet assistir a qualsevol partit de Lliga (incloses les visites del Reial Madrid i el Caja Laboral) i els play-off de quarts de final de l'Eurolliga al Palau. Aquest paquet ofereix la possibilitat de triar els 12 partits que es desitgin de qualsevol d'aquestes dues competicions i gaudir de l'estalvi de més d'un 50% respecte al preu individual de les entrades –sempre subjecte a la disponibilitat de l'aforament en el moment de la recollida de l'entrada. L'Abonament MVP 12 es pot adquirir a partir de 139 euros i dóna dret a una única entrada per a un mateix partit.

A més d'aquesta promoció, el Club també ofereix altres modalitats per veure el millor bàsquet al Palau amb els paquets de 3 i 6 entrades. Els abonaments Bàsquet x3 i Bàsquet x6 es componen de tres o sis entrades per veure el Barça Regal a casa amb un estalvi de fins al 35% sobre el preu de venda de les entrades. Com en el cas anterior, només hi ha l'opció de triar una entrada per partit i sempre està subjecta a la disponibilitat d'aforament quan es recull l'entrada. El Bàsquet x3 i el Bàsquet x6 no inclouen els partits de la Categoria A++ (Reial Madrid i Caja Laboral), Play-Off Lliga Endesa i Play-Off dels quarts de final de l'Eurolliga.

AGENDA

DESEMBRE-GENER

Teatre Victòria
La ventafocs.
El musical amb ritme dels 50'
15% de descompte per als socis
Del 4 de desembre al 8 de gener

Jove Teatre Regina
Pastorets Superestel
20% de descompte per als socis
Del 10 de desembre al 8 de gener

Teatre Poliorama
Casting: Un musical molt animal
15% de descompte per als socis
18, 29, 30 i 31 de desembre de 2011 i 8 de gener de 2012

Teatre Poliorama
Forever Young
20% de descompte per als socis
Fins al 29 de gener

Teatre Condal
Políticament Incorrecte
50% de descompte per als socis
De l'11 al 22 de gener

Teatre Tívoli
Splenda
Socis adults 24 euros.
Socis nens 21 euros
3 i 4 de gener

FEBRER

Teatre Romea
Incendis
50% de descompte per a socis
Del 18 al 26 de febrer

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Viu el Barça aquest Nadal

S'apropen les festes de Nadal i les instal·lacions del FC Barcelona t'ofereixen un munt d'activitats per gaudir del Barça i l'esport durant aquests dies. Una de les opcions que brinda el Club és passar un dia a la Pista de Gel del Barça, la més gran de Barcelona. Durant les festes els socis del Club tenen un 2x1 en l'entrada i el lloguer de patins. Només caldrà presentar el carnet de soci a les taquilles de la mateixa Pista de Gel. La promoció és vàlida fins al 15 de gener del 2012.
Si el que vols és visitar el Museu del FC Barcelona, en què podràs descobrir els 112 anys d'història del Club i alhora veure tots els títols aconseguits durant aquest temps, aquest mes de desembre i gener ho pots fer i gaudir amb una promoció especial. Presentant el carnet de soci tindràs entrada gratuïta, i els acompanyants, fins a un màxim de quatre, gaudiran d'un 50% de descompte. L'horari és de dilluns a dissabte de 10 a 18.30 hores, diumenges, i el 31 de desembre de 10 a 14.30 hores. I estarà tancat tot el dia el 25 de desembre i l'1 i el 6 de gener.

La Mostra de Nadales ja té guanyador

El soci júnior Joan de Lemus de 5 anys és el guanyador de la VII Mostra de Nadales blaugrana. La il·lustradora Eva Arminsen va ser l'encarregada d'escollir el millor dibuix, que s'ha convertit en la felicitació de Nadal del Club que de cara a les festes d'aquest any rebran els socis, jugadors i entrenadors del FC Barcelona.
Tant la Nadala guanyadora, una estrella de Nadal amb els colors del Barça, com la resta de dibuixos finalistes es van poder veure a través del videomarcador durant el partit al Camp Nou entre el Barça i el Llevant. A més, totes les felicitacions enviades per als socis que han volgut participar en la Mostra estaran exposades a la recepció de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) fins al 10 de gener, per tal que tothom les pugui veure durant les festes de Nadal.
Des del Club es vol donar l'enhorabona al Joan de Lemus, guanyador d'aquest any, i a tots els júniors finalistes, i també agrair a tots els nens i nenes la seva participació al concurs de Nadales.

La realitat explicada amb ironia

T Carles Santacana

Els dibuixos i les tires còmiques són una de les formes d'expressió mes interessants de la premsa. La caricatura que presentem va ser realitzada per un dels grans dibuixants catalans, Pere García Lorente, autor d'una dilatada carrera professional, des de les publicacions de l'editorial Bruguera a la revista esportiva *Barrabás*, per citar només un parell de fites concretes. El dibuix va ser publicat a *Hoja del Lunes* l'any 1982, quan van coincidir al Club Diego Armando Maradona i l'entrenador Udo Lattek, i representava el regnat de l'argentí, considerat aleshores el millor jugador del món. El dibuixant va regalar l'original a Lluís Solà i Dachs, reconegut recopilador i analista de la premsa satírica i humorística, autor de nombrosos llibres –entre els quals *L'humor culer*–, a més de veterà soci blaugrana. Gràcies a la donació recent del senyor Solà, el Club disposa d'aquest valuós dibuix original, que esdevé una nova peça dels tresors blaugrana.

Pensa.

Hi ha poques coses tan poderoses com
un pensament.
Perquè el pensament té el potencial
d'arribar a esdevenir significatiu.
De resoldre qüestions importants.
I d'inspirar-nos per assolir grans fites.

El que fa que el pensament sigui tan poderós
és el fet que el pot crear qualsevol.
En qualsevol moment.
Des de qualsevol lloc.

I és per això que cal fomentar el pensament
i nodrir-lo en totes les seves formes.
No hi fa res que sigui petit.
O immensament gran.

Perquè sempre que es produeix un pensament,
a continuació arriben grans idees.
Les ments s'il·luminen.
El coneixement s'amplia.
I les persones descobreixen noves vies per alliberar
el seu potencial.

Comença a pensar.

JUGA AMB AVANTATGE.
GAUDEIX DEL MAL TEMPS.
NIKE PRO COMBAT HYPERWARM SHIELD MOCK
L'AVANTATGE DE PROTEGIR-SE CONTRA ELS ELEMENTS.
NIKEFOOTBALL.COM
NIKEFOOTBALLSPAIN